വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി

പുസ്തകം

ലക്കം 7

1124

മിഥുനം

As. 8

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി.

സരസ്വതി! നമസ്തുഭ്യം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർഭവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൪ | ൧൧൨൪ മിഥുനം | ലക്കം ൧

ഗാന്ധിസൂക്തങ്ങൾ.

എവിടെ സത്യം വാഴുന്നുവോ അവിടെ വിജയം അകമ്പടി നില്ക്കുന്നു.

*   *   *   *   *   *

സേവനവും സൗഹൃദവുമാണ് എന്റെ മുദ്രാവാക്യം.

*   *   *   *   *   *

വിദ്യാർത്ഥികളേ, നിങ്ങളുടെ വിജയം വിനയത്തിനും, ഹൃദയപരിശോധനയ്ക്കും, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഉള്ള സന്ദർഭമായിരിക്കട്ടെ.

*   *   *   *   *   *

വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തെ സന്ന്യാസി ജീവിതത്തോടു സാമ്യപ്പെടുത്താം. അവൻ ലഘുവായ ജീവിതത്തിന്റെയും, ഉൽകൃഷ്ടമായ ആദർശത്തിന്റെയും മൂർത്തിയായിരിക്കണം. അച്ചടക്കത്തിന്റെ അവതാരമായിരിക്കണം.

*   *   *   *   *   *

പരിഹാരംകാണേണ്ട പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കടമ. പഠനം കഴിയുമ്പോൾ മാത്രം പ്രവൃത്തിയുടെ കാലം ആരംഭിക്കുന്നു.

*   *   *   *   *   *

ബ്രഹ്മചര്യമെന്നുവച്ചാൽ എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും നിയന്ത്രിക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ഒന്നിനെമാത്രം നിയന്ത്രിച്ചു മററെല്ലാം അഴിച്ചുവിടുന്നവനു പരാജയം തീർച്ചയാണ്.

*   *   *   *   *   *

സത്യം ലക്ഷ്യമാണ്; പ്രേമം അതിലേക്കുള്ള വഴിയും.

*   *   *   *   *   *

സത്യമില്ലാതെ യാതൊരുജീവിതനിയമവു മനുഷ്യിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല.

*   *   *   *   *   *

സത്യത്തോടുള്ള ഭക്തിയാണ് നമുക്കു ജീവിക്കാൻ ഏക ന്യായം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവൻ സത്യത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയിരിക്കണം.

*   *   *   *   *   *

ത്യാഗധർമ്മമാണു മനുഷ്യരെ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നത്.

*   *   *   *   *   *

മൂലംതിരുനാൾ രാജകുമാരൻ

തിരുഅവതാരംചെയ്തു.

(രണ്ടാംമുറ ഇളയതമ്പുരാൻ.)

കാർത്തികതിരുനാൾ ഒന്നാംമുറ ആററിങ്ങൽകൊച്ചുതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് തിരുവയറുവാണു് 124 ഇടവം 30-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വെളുപ്പിനു് 4 അടിച്ചു് 38 മിനിററു് ആയപ്പോൾ മൂലംതിരുനാൾ ആൺവഴിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് തിരുവവതാരമായിരിക്കുന്നുവെന്നു് ഒരസാധാരണഗസററു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രാജകുമാരന്റെ തിരുവവതാരം പ്രമാണിച്ചു രാവിലെ 21 ആചാരവെടികൾ വയ്ക്കുകയുണ്ടായി. 31-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു് ഒരു പൊതു അവധിദിവസമായിരുന്നു.

RAJPRAMUKH FOR LIFE

H. H. Sri Padmanabha Dasa Vanchi Pala

Sir Bala Rama Varma Maharaja of Travancore

മംഗളം.

ശ്രീവഞ്ചിക്ഷിതിയോടു കൊച്ചിയൊരുമിച്ചീടുന്നു; രണ്ടെന്നതി-
ന്നേവം സത്വരമേകമായി; വിജയിച്ചീടട്ടെ സംയോജനം!
ആ വന്ദ്യാദ്വയഭൂമിതൻ രമണനായ് ഹാ! ചിത്രനക്ഷത്രനാം
ഭൂവഞ്ചീന്ദ്രനുയർന്നിടുന്നു, ലസതാം രാജപ്രമുഖ്യൻ ചിരം.

സാഹിത്യശിരോമണി,
പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ബി. ഒ. എൽ.

നീതിപ്രജ്ഞൻ പടിഞ്ഞാറെഴുമധിപനഹോ! വിട്ടുപോയോരുശേഷം
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ പഴയപടി വിഭാഗിച്ചു നാം നിന്നിടാമോ?
ഭൂതിയ്ക്കാകും ജനായത്തതയുടെ മകുടം ചാർത്തുമീ ഭാരതത്തിൽ
പ്രീതിപ്പെട്ടുള്ള രാജപ്രമുഖനായി ഭവാൻ ചിത്രജൻ കേരളേന്ദു!

തൈക്കാടു്.

പേർപെറും വരവഞ്ചിഭൂരമണിയും മാടക്ഷമാദേവിയും
പാരാതുള്ളമിണങ്ങിടും സഖികളായാത്മൈക്യമാർന്നന്വഹം
ആ "രാജപ്രമുഖ"ന്റെ ചേവടികളിൽ പ്രേമാർപ്പണംചെയ്തുമീ-
യാരോമൽ പ്രഭയാർന്ന പുണ്യദിനമേ! നീണാൾ വിരാജിക്കമേൽ!

ലേഡീവിദ്വാൻ, മുതുകുളം പാർവതിഅമ്മ.

പുതിയ ഏട്.

(നാലാങ്കൽ.)

ഭാൎഗ്ഗവക്ഷേത്രമേ, നിന്നെപ്പുണരുവാൻ
ഭാഗ്യ,മതാ വന്നതിൽപ്പൂസകൗതുകം,
മൂന്നായ് മുറിഞ്ഞൊരു രത്നഹാരംകണ-
ക്കിന്നലെയോളം കിടന്നൊരിക്കേരളം,
വീണ്ടുമൊന്നാകുംമുഹൂൎത്തം കുറിക്കുന്ന
മഞ്ജുളോഷസ്സേ! നിനക്കായ് നമിച്ചിടാം. 1

എത്ര ശതാബ്ദങ്ങൾ, നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചു
ബദ്ധാഞ്ജലിയൊടേ നിന്നിതു മൂകമായ്.
മൂന്നുഭരണനുകത്തിൻെറ കീഴിലായ്
ഖിന്നതയോടേ കുഴങ്ങിക്കിടന്നുനാം.
ഓണംവിഷുവും തിരുവാതിരകളും
ഓടക്കുഴലുമാൎദ്രരളസൗഭഗം,
വാഴ്ത്തുവാനായ്പ്പലേനാൾകൾവന്നെങ്കിലു-
മിപ്പൊഴേ നമ്മളൊന്നായിച്ചമഞ്ഞുള്ളൂ. 2

കന്യാകുമാരിയും ഗോകൎണ്ണവുമല്ലി,
സഹ്യനും പശ്ചിമവാരാശിയുമല്ലി,
നമ്മൾതൻ ഭൂവിഭാഗത്തിന്നതിരായി
നിന്നുല്ലസിച്ചൂ പഴയകാലങ്ങളിൽ
ഒന്നിച്ചുചേരുവാൻ സംഗതിയാവട്ടെ
മൂന്നുഖണ്ഡങ്ങളു മാസന്നഭാവിയിൽ.
പേൎത്തും ചരിത്രം രചിച്ചുവേണാടുമ-
ക്കൊച്ചിയും കെട്ടിപ്പുണരുമീവേളയിൽ,
മംഗളം നേൎന്നിടാം നമ്മൾക്കു കൂട്ടരേ,
നന്മയീനാട്ടിൽ തളിൎത്തുപുഷ്പിക്കുവാൻ!! 3

രാഷ്ട്രവും, അദ്ധ്യാപകനും.

(എ. അബ്ദുൽഖാദർ.)

പൗരബോധമുള്ള ജനങ്ങൾ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിയെ കുറിക്കുന്നു; നിലനില്ക്കുവാനുള്ള അതിന്റെ അവകാശത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവും പ്രായോഗികപരിജ്ഞാനവും ഒരുവനെ പൗരബോധമുള്ളവനാക്കിത്തീർക്കുന്നു; രാഷ്ട്രീയമായി ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചുമതലകളും അവകാശങ്ങളും തിരിച്ചറിയാൻ അവനെ സഹായിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനകളും താല്പര്യങ്ങളുമാണ് അവനെ നയിക്കുന്നത്. അവന്റെ ശൈശവപ്രായത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾക്കും അനുഭൂതികൾക്കും ഭാവിജീവിതത്തിനു നിറം നല്കുവാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. ബാല്യകാലത്തിലെ അവന്റെ അകന്മഷമായ പ്രജ്ഞയിൽ പററിച്ചേരുന്ന അറിവുകൾ ഭാവിജീവിതത്തിനു രൂപം നല്കുന്നു. ശരിയും തെററും, ന്യായവും അന്യായവും, ചുമതലയും അവകാശവും തിരിച്ചറിയാനുതകുന്ന പരിസരങ്ങൾ ബാല്യകാലത്തു ലഭിക്കുമെങ്കിൽ അവന്റെ വിവേചനാശക്തി, ഉത്തമനായ ഒരു പൗരനായി അവനെ ഉയർത്തും. ശിശു, അങ്ങനെ നാളത്തെ പൗരനായിത്തീരും.

ശിശു പൗരനായിത്തീരുന്നതിന്—ഉത്തമനായ ഒരു രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനിയാകുന്നതിന്—അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം സഹായിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തിൽ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാർ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിവരുന്നത് ഇക്കാരണത്താലാണ്.

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു സാധിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയബോധമുളവാക്കുകയും ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് ജർമ്മനിയും, സോവ്യററുറഷ്യയും, ഇററലിയും നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഭാവിയുടെ ചുമതലവഹിക്കേണ്ട ശിശുഹൃദയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രപാഠങ്ങൾ അവർ എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചു. രൂപപ്പെടുത്തേണ്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് നിറവും ആകർഷകത്വവും നല്കി അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. വിശ്വസിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ ചിന്തയ്ക്കു ചലനം തട്ടാത്തവിധം മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നല്കി അവയെ ഉറപ്പിച്ചു. അതെല്ലാം നൂതനരാഷ്ട്രരൂപവൽക്കരണത്തിന് അവരെ വെമ്പൽകൊള്ളിച്ചു. വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു പരിവർത്തനം അതിനെത്തുടർന്ന് ആ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിത്തീർന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു രാഷ്ട്രത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്ന് ലോകം വളരെ വ്യക്തമായി ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാൾ അദ്ധ്യാപകന് ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയുണ്ട്. വിലയേറിയ ചുമതലയുമുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്റെ അറിവിനേയും സാമർത്ഥ്യത്തേയും ആശ്രയിച്ചാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കാര്യബോധമുണ്ടാകുന്നത്.

സംഭവങ്ങളും കഥകളും വിവരിക്കുവാനും കടമകൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ള അദ്ധ്യാപകന്റെകീഴിൽ അഭ്യസനം നടത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥി അവയെല്ലാം അനുഭവങ്ങളെപ്പോലെ ഓർമ്മയിൽ പകർത്തിവച്ചുപോകും. ചുമതലകളും ബാദ്ധ്യതകളും അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും യഥാവസരങ്ങളിൽ അവനെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതുമൂലം വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിവേചനാശക്തി ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കും.

വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ രാഷ്ട്രത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നത്. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളാണ് ഭാവിപൗരനെ അവന്റെ ചുമതലകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. അവരുടെ പ്രേരണകളാണ് അവനെ ഉത്തമനായ ഒരു ദേശാഭിമാനിയാക്കി മാററുന്നത്. അവരുടെ നിർദ്ദേ

ശങ്ങളുടെ പിന്നിലാണു് അവന്റെ സാംസ്കാരികമൂല്യം വിലപ്പോകുന്നതു്; അവരുടെ പ്രായോഗികപാഠങ്ങളാണു് അവനെ സഹകരണത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെയും തത്വങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതു്.

സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ബാലഹൃദയങ്ങളിൽ വസ്തുതകൾ പകത്തിവയ്ക്കുന്നവിധം നിലനിന്നുപോകുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്റെ കഴിവിനെയാണു് അതു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ചെയ്തികൾ ന്യായീകരിക്കുവാൻ അവർ ചരിത്രരേഖകളിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ കൃത്രിമാശയങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതലവഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ ശിശുവിനേയും സത്യമായി അഭ്യസിപ്പിച്ചില്ലേ? ഇരുട്ടറവധത്തിന്റെ ഭീകരരൂപം കാട്ടി ഇംഗ്ലീഷുകാരനിൽ അനുകമ്പ ജനിപ്പിക്കുവാൻ അവരുടെ ചരിത്രപാഠങ്ങൾ സഹായിച്ചില്ലേ? അവർ രൂപപ്പെടുത്തിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾ ഒന്നരശതാബ്ദക്കാലം അവരുടെ രാഷ്ട്രത്തെ നിലനിറുത്തുവാനിടയാക്കിയില്ലേ? അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസചിട്ടകളഭ്യസിച്ച വിദഗ്ദ്ധനായ അദ്ധ്യാപകനും ആ പാഠങ്ങൾതന്നെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. തലമുറകൾ അതു വിശ്വസിച്ചുപോയി. രാഷ്ട്രസൃഷ്ടിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും അദ്ധ്യാപകനും എന്തു പങ്കുണ്ടെന്നു് ഈ പാഠം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

പക്ഷെ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവായ അദ്ധ്യാപകനു് സമുദായത്തിൽ എന്തു സ്ഥാനമാണുള്ളതു്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതലകളുടെ ഗൗരവത്തിനനുസരിച്ച പദവിയാണോ രാഷ്ട്രം നല്കി ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം കാണുവാനുള്ള ശ്രമം ലജ്ജാപൂർവ്വമായ ഒരു പിൻവാങ്ങലിൽ ചെന്നു ചേരുന്നു. മാന്യമായ ഒരു തൊഴിലിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നയാളാണു് അദ്ധ്യാപകൻ. എന്നാൽ യാചനാപരമായ ഒരു തൊഴിലാണതെന്നുമാത്രം.

ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പിനു കാരണങ്ങളന്വേഷിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകാരനേയും, നൂതനാശയങ്ങൾക്കു പുറകേ ജീവിതത്തെ ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ കുതികൊള്ളുന്ന ഗവേഷകനേയും, തത്വസാഗരത്തിലെ രത്നങ്ങൾ തപ്പിപ്പറക്കാൻ പണിപ്പെടുന്ന ചിന്തകനേയും, ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ചായംകൂട്ടുന്ന കലാകാരനേയും, ആയിരമായിരം സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവധനാദികൾക്കു രക്ഷയും ആശ്വാസവും നല്കുവാൻ ശ്രദ്ധാലുവാകുന്ന രാഷ്ട്രമീമാംസകനേയും രൂപപ്പെടുത്തിവിടുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ യാചനാപരമായ ഒരു തൊഴിലിന്റെ ഉടമസ്ഥനാണു്!! ലജ്ജാകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥം!

പരിഷ്കൃതരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചിന്തയിൽ ഇക്കാര്യവും ആലോചനാവിഷയമായിട്ടുണ്ടു്. ചിലരെല്ലാം പരിഹാരങ്ങൾ തേടിയിട്ടുമുണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടു് ഇക്കാര്യത്തിലും വളരെ പുരോഗമിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പൗരാണികഗുരുദേവന്മാരെ ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചിരുന്ന പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ള ഒരാശ്വാസമേ ആ പുരോഗതിയുടെ സാദ്ധ്യതകളിൽ കാണുന്നുള്ളൂ.

കെട്ടഴിഞ്ഞ ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിന്നുൽഭൂതമായ അരക്ഷിതാവസ്ഥ അദ്ധ്യാപകനേയും ബാധിച്ചിരിക്കയാണു്. സമൂലമായ ഒരു മാററം അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയേക്കാം. എന്തായാലും വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു വ്യതിയാനം അദ്ധ്യാപകന്റെ നിലയിൽ വരാതിരിയ്ക്കുന്നപക്ഷം സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാവി ബലഹീനമാകാനേ സാധ്യതകളുള്ളൂ.

ജീവിതത്തിനു് അപര്യാപ്തമായ പരിസരങ്ങളും സാമ്പത്തികനിലയുംകൊണ്ടു് ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകൻ വിഷമിക്കുകയാണു്. ഈ തൊഴിലിലേർപ്പെടുന്നവർക്കു നേരിടുന്ന സാമ്പത്തികമായ അപര്യാപ്തത അവരെ മററു ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളന്വേഷിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അനാകർഷമായ വേതനസമ്പ്രദായമാണു് അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയുടെ മാന്യതയെ ലജ്ജാകരമാംവണ്ണം അധഃപതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാരണം. മറെറാന്നു് അവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ അധികമായി ആ തൊഴിലിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം വിലയില്ലാ

ത്താക്കിത്തീർക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. അപ്രാപ്തരും അജ്ഞാനികളുമായ കുറേപ്പേരെങ്കിലും അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം പ്രാപ്തനും വിജ്ഞാനിയുമായവൻ കൂടുതൽ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു് തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെയായിരിക്കും. ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കാത്തതുമൂലം മിടുക്കന്മാർ സൗകര്യമേറിയ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ല. പക്ഷേ അപ്രാപ്തനായ വ്യക്തി അയാളുടെ കഴിവില്ലായ്മയ്ക്കു കവിഞ്ഞശമ്പളവും നേടിക്കൊണ്ടു് ഈ മാന്യമായ തൊഴിലിൽതന്നെ പററിപ്പിടിച്ചു കഴിയുവാൻ അനുവദിക്കാവുന്നതല്ലതന്നെ അവ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു ഭാവിയിലായിരിക്കും ഈ വ്യവസ്ഥ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ശിശുക്കൾ ചെന്നുചേരുന്നതു്. അസമർത്ഥന്മാരായവരുടെകീഴിൽ അഭ്യസിക്കാനിടവരുന്ന ശിശുക്കളുടെ ഭാവി എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സമുദായത്തിന്റെ അറിവിന്റെ തോതുതന്നെ കാലക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞുപോകും. സാംസ്ക്കാരികമൂല്യം നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യും.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിയും സമുദായത്തിന്റെ ധാർമ്മികബോധവും സുസ്ഥിതിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം സമർത്ഥരും വിജ്ഞാനികളുമായ വ്യക്തികളെ വിദഗ്ദ്ധമായ പരിശീലനം നല്കി, അവർക്കു ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ വേതനവുംകൊടുത്തു് അവരുടെ ഹസ്തങ്ങളിൽ നമ്മുടെശിശുക്കളെ ഏല്പിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്.

അപര്യാപ്തമായ ഒരു ശമ്പളവും പററിക്കൊണ്ടു് ജീവിതത്തിന്റെ സിംഹഭാഗം ചിലവാക്കാൻ സന്നദ്ധരാകുന്ന സമർത്ഥന്മാരായ ത്യാഗസമ്പന്നന്മാർ ചുരുക്കമാണു്. അവരുടെ ത്യാഗം കേവലം സേവനമായിപ്പോലും ഇന്നത്തെ സമുദായനീതി പരിഗണിക്കുന്നില്ല. തുറിച്ചുനില്ക്കുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ അപ്രകാരമുള്ള ത്യാഗം വെറും "മണ്ടത്തര"മായിട്ടുമാത്രംവിലപ്പോകുന്നു. വിദ്യാലയംവിട്ടാൽ വിദ്യാർത്ഥിക്കും രക്ഷകർത്താവിനും ഒരുപോലെ പരിഗണനാർഹനല്ലാതായിത്തീരുന്ന ഒരു പശ്ചാത്തലമേ ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകനു ലഭിക്കുന്നുള്ളു എങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം സ്വയം പര്യാപ്തമല്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകന്റെ സാമ്പത്തികനിലയിലുള്ള ഇടിവു്, സമുദായം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണു്. എന്നിട്ടും ആ നില ഒന്നു മാററിക്കാണുവാൻ സമുദായവും അധികാരികളും ശ്രദ്ധിക്കാത്തതു് ആപല്ക്കരമല്ലേ?

K. T.

മനോജ്ഞൻ

ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ വിജയപതാക.

ബുദ്ധികൊണ്ടു് അധികമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, ധാതുക്ഷയം സംഭവിച്ചവർക്കും പററിയ ആയുർവ്വേദ ടാണിക്ക്

വില പൗണ്ടിനു് 4 രൂ. 8 ണ.

ശാസ്ത്രോക്തരീതിയിൽ തയാറാക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും തയാറുണ്ടു്.

ക്യാററ്ലാഗ് ഇനാം!

പുറവൂർ, വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ,
നാഷനൽ ഫാർമസി, വടക്കുമാശിവീഥി, മധുര.

ചെറുകഥ.

പടയാളി.

(കളവങ്കോടം ബാലകൃഷ്ണൻ.)

സ്വദേശസ്നേഹത്തിൻെറ അഗാധതകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ഫ്രാൻസിസ്സ് ഭടനായിത്തീൎന്നതെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നാട്ടിലെ ദുരിതങ്ങളും അതിനു പ്രേരണ നൽകിക്കാണാതിരിക്കയില്ല. തൻെറ വൃദ്ധജനനിയും യുവപ്രേയസിയും അറുംപട്ടിണിയുടെ കൊടുംയാതനകളിൽപ്പെട്ടു കഷ്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഒരു പുത്രനെന്ന നിലയിലോ ഒരു ഭൎത്താവെന്ന നിലയിലോ—അതും പോകട്ടെ, ഒരു പുരുഷനെന്ന നിലയിലോ അയാൾക്കു സാദ്ധ്യമാണോ? അവൎക്കുവേണ്ടി അയാൾക്കെന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? ജോലിചെയ്യാം; പക്ഷേ ജോലിയെവിടെ? ഒന്നുണ്ട് പിന്നെ അവൎക്കുവേണ്ടി, അവൎക്കുമുമ്പേ മരിക്കാൻ സാധിക്കും അയാൾക്ക്!............അങ്ങനെ അയാൾ പട്ടാളത്തിൽ ചേൎന്നു.

യുദ്ധമുറകളഭ്യസിച്ചതിനുശേഷം, അയാൾ പോൎക്കളത്തിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. പ്രത്യേകമായ പ്രാവീണ്യംകൊണ്ടും, അസാധാരണമായ ധീരതകൊണ്ടും അയാൾക്ക് ശമ്പളക്കൂടുതലും ഉദ്യോഗക്കയററവും അനുവദിച്ചുകിട്ടി. യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്ക് അയാൾ നിയുക്തനായി. രാപകൽ വിശ്രമമില്ലാതെ സുധീരം അയാൾ സമരംചെയ്തു. അപ്പോഴും അയാൾ വീട്ടിലേക്ക് പണവും കത്തും അയയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതു് ഒരു പതിവായിരുന്നില്ല; അപൂൎവ്വമായി കിട്ടുന്ന വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം!

ഒരവസരത്തിൽ,അയാളെയും കുറെ സഹയോദ്ധാക്കളെയും ശത്രുക്കൾ തടവുകാരായി പിടിച്ചെടുത്തു. ഒരു ചെറുമുറിയിൽ—വെളിച്ചംപോലും കടക്കാത്ത ഒരു കൽത്തുറുങ്കിൽ—ഏററവും ചുരുങ്ങിയ ആഹാരസാമഗ്രികൾമാത്രം കഴിച്ചുകൊണ്ട് അവൎക്ക് ഏകദേശം ഒരു രണ്ടുമാസത്തോളം കിടക്കേണ്ടിവന്നു. എത്രയെത്ര ദിവസം അവർ പട്ടിണി അനുഭവിച്ചു! മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ സ്പൎശം പോലുമില്ലാത്ത ഘോരമൎദ്ദനങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയരായി!! നാടിനുവേണ്ടിയും പണത്തിനുവേണ്ടിയും അവരതു സഹിച്ചു.

രണ്ടു മാസത്തിനുശേഷം, സ്വരാഷ്ട്രത്തിനു ഒരു ചെറിയദേശം വീണ്ടെടുക്കാനും, അവിടത്തെ ജയിലിൽകിടന്ന ഫ്രാൻസിസ്സിനേയും സഖാക്കളെയും ബന്ധനവിമുക്തരാക്കാനും, സാധിച്ചു. തടവിൽകിടന്നവൎക്ക് പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങൾ ഗവൺമെൻറ് അനുവദിച്ചിരുന്നു. ജീവനെ തൃണവൽഗ്ഗണിച്ചുള്ള ചില ക്ലിഷ്ടസംരംഭങ്ങളിലേൎപ്പെട്ട് അസാമാന്യമായ വിജയം സമ്പാദിച്ചതിനാൽ രാഷ്ട്രമേധാവിതന്നെ ഫ്രാൻസിസ്സിനു് സുവൎണ്ണമെഡലുകൾ സമ്മാനിച്ചു. സഹഭടന്മാർ അനുമോദിക്കുകയും അധികൃതർ അതിരററു പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. കൃതജ്ഞതാനിൎഭരമായ ഹൃദയത്തോടും ബഹുമാനാവനമ്രമായ ശിരസ്സോടുംകൂടി അയാൾ അവയെല്ലാം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

യുദ്ധം അവസാനിച്ചു. ശത്രുവിൻെറ രഹസ്യായുധസംഭരണശാലകളും രാഷ്ട്രഘടനയും ആയുധനിൎമ്മാണ സങ്കേതങ്ങളും തകൎക്കപ്പെട്ടു. അജയ്യമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ശത്രുശക്തി നാമാവശേഷമായി. ....നാട്ടിൽ പോകാനനുവദിക്കണമെന്ന് നിൎബ്ബന്ധപൂൎവ്വം അപേക്ഷിച്ചവരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ മാത്രമേ പിരിച്ചുവിട്ടുള്ളു. അവരിൽ ഭാഗ്യവശാൽ ഫ്രാൻസിസ്സും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. രോഗിണിയായിരുന്ന സ്വമാതാവു്! അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, അവരെ അത്ഭുതാധീനയാക്കണം. അവരോട് അന്തമില്ലാത്ത വിശേഷങ്ങൾ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിക്ക

ണം. അവരുടെ അരുമമകൻ—ഏകസന്താനം—നിർവ്വഹിച്ച പ്രശംസനീയകൃത്യങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ പറഞ്ഞു തീക്കണം. വിസ്മയം മിന്നുന്ന കണ്ണുകളോടെ ആ അമ്മ അതു കേൾക്കും. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഒരുമാസം പോലും മധുവിധു ആഘോഷിക്കാൻ കഴിയാത്ത തന്റെ സുന്ദരിയായ ഭാൎയ്യ! അവൾ ആനന്ദാതിശയംകൊണ്ടു് വീർപ്പുമുട്ടും. ഏറെനാളായി അടിച്ചമത്തപ്പെട്ട ശക്തങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിലും മുഖത്തും രൂപംകൊള്ളും. സജീവങ്ങളായ ആശ്ലേഷങ്ങൾ; മധുരതരങ്ങളായ ചുംബനവർഷം;............അതിനപ്പുറമുള്ള വിശേഷസംഭവങ്ങളും അയാൾ വിഭാവനം ചെയ്യു. എന്തു് ആവേശമാണു് അക്കാൎയ്യങ്ങളോക്കമ്പോൾ!!

മാതാവിനും ഭാൎയ്യക്കും കൊടുക്കേണ്ടുന്ന സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം വഴിക്കുവച്ചുതന്നെ ഫ്രാൻസിസ്സ് വാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചു. സ്നേഹിതന്മാക്കുള്ള പാരിതോഷികങ്ങളും അയാൾ കരുതിയിരുന്നു. തന്റെ സ്വൎണ്ണമെഡലുകൾ കാണിക്കുമ്പോൾ—താൻ രണരംഗങ്ങളിൽ അനുഷ്ഠിച്ച ധീരസംരംഭങ്ങളെ വിവരിക്കുമ്പോൾ—അവരെല്ലാം എത്രമാത്രം അത്ഭുതപ്പെടും! രാഷ്ട്രത്തിനു വിജയം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തവരിൽ സുപ്രധാനിയായതാൻ, ഉദ്യോഗപ്രൗഢിക്കു ചേന്ന വേഷവിധാനങ്ങളോടെ നാട്ടിലെ തെരുവീഥികളിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അവക്കെല്ലാം എന്തു ബഹുമാനമായിരിക്കും!! നാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ എത്ര ഭയത്തോടെയായിരിക്കും, കൗതുകത്തോടെയായിരിക്കും, തന്നെ വീക്ഷിക്കുന്നതു്. തന്നെ പണ്ടു് അവഗണിച്ചവർ എന്തു ആദരവോടുകൂടിയാണു് പെരുമാറാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുന്നതു്!......വേണ്ടിടത്തോളം പണമുള്ളതിനാൽ ഡീസണ്ടായും ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടാം; അങ്ങനെയുമുണ്ടു്!

* * *

ബഹുമുഖങ്ങളായ ഉന്നതപ്രതീക്ഷകളോടെ അയാൾ നാട്ടിൽ വന്നുചേന്നു. അയാളെ സ്വീകരിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പട്ടണവും പരിഷ്കൃതമായിത്തീന്നിരുന്നു, ഈ കാലയളവിനുള്ളിൽ, അനവധി പുതിയ വ്യാപാരശാലകൾ; അനവധി പുതിയ കുബേരാഗ്രേസരന്മാർ; അനവധി അവശയാചകർ; അനവധി ഗണികാമണികൾ; വാഹനനിവഹങ്ങൾ;—ആകപ്പാടെ പട്ടണം പൂൎവ്വവൽപുരോഗമിച്ചിരുന്നു!

പാടങ്ങളിലെ, പച്ചവില്ലീസിന്റെ വെള്ളിക്കരകൾപോലുള്ള വരമ്പുകളിലൂടെ അയാൾ നടന്നപ്പോൾ നെൽക്കതിരുകൾ ചാഞ്ചാടി. ദൂരെ തലയുയത്തി നിന്നിരുന്ന മാമരങ്ങളും കേരവൃക്ഷങ്ങളും അയാളെ തലയാട്ടി വിളിച്ചു. വെണ്മേഘശകലങ്ങൾ അയാളെ നോക്കി നിഷ്കന്മഷമായി സ്വാഗതാൎത്ഥത്തിൽ പുഞ്ചിരിച്ചു. കിളികൂജനങ്ങൾ അനസ്യൂതം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; സ്വീകരണമഹാമഹത്തിലെ നാദസ്വരവായനപോലെ! ശീതളിമയും പരിമളവും കലന്ന കാററു് അയാളെ മൃദുവായി തഴുകി!! ഇടവഴികളിലൂടെയും തോട്ടിൻകരകളിലൂടെയും അയാൾ ധൃതിയിൽ നടന്നു. അത്യാവശ്യങ്ങളായ ഏതോചില കൎത്തവ്യങ്ങൾ നിൎവ്വഹിക്കാനുണ്ടെന്നു തോന്നും ആ പോക്കു കണ്ടാൽ. പലരും അയാളെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കുന്നതും മന്ത്രിക്കുന്നതും അയാൾ കണ്ടുകാണുകയില്ല. എങ്ങനെയാണു കാണുക? മാതാവിനേയും പ്രേയസിയേയും കാണാനുള്ള വെമ്പലല്ലേ മനസ്സിൽ?

വീട്ടുമുററത്തു ചെന്നിട്ടു് ആരെയും കാണുന്നില്ല. ചെററപ്പുരയിൽ നിന്നു് ഒരു അനക്കവുമില്ല. വാതൽ, പുറത്തു നിന്നാരോ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ആ വീട്ടുമുററത്തു് ഒരൊററ ജന്തുവിന്റെ പാദമുദ്രപോലുമില്ല; ഒരു കാക്കയുടേതുപോലും!

പെട്ടിയും മററു സാമാനങ്ങളും അടുത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വച്ചുകൊള്ളാൻ കൂലിക്കാരൻ പയ്യനോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടു്, കൈയിൽ കിട്ടിയ ഒരു വെള്ളിരൂപാ അവനു കൊടുത്തതിനുശേഷം അയാൾ ഭാൎയ്യാഗൃഹത്തിലേക്കുപോയി—ഓട്ടകയായിരുന്നു.

പടികടന്നു വരുന്ന മരുമകനെ കണ്ടപ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മ വടക്കേപ്പുറത്തിരുന്ന രണ്ടു മൺകുടവുമെടുത്തുകൊണ്ടു് വെള്ളംകോരാൻ

പോയി. അവർ മരുമകനെ കണ്ടു എന്നു് ഫ്രാൻസിസ്സ് മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അവരുടെ പത്തുവയസ്സു പ്രായമുള്ള മകൻ ഫ്രാൻസിസ്സിനെ പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“കുഞ്ഞച്ചാ-എന്റെ അമ്മയെന്ത്യേ?”—അയാൾ ആവേശത്തോടെ ചോദിച്ചു.

അവരോ?—അവരു ചത്തുപോയതു ചേട്ടനറിഞ്ഞില്ലേ?”

ഫ്രാൻസിസ്സ് സ്തബ്ധനായിപ്പോയി. അന്ധകാരത്തിന്റെ ഒരു ഊക്കേറിയ പ്രവാഹം നയനപടലങ്ങളിൽ കൂടി മസ്തിഷ്കത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അയാളുടെ ഹൃദയം തകർന്നു താറുമാറായി. കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. അധരങ്ങൾ വിറച്ചു. മുഖം നിർജ്ജീവമായി; ചുളുങ്ങി. കൈകൾ ഞെരിച്ചുകൊണ്ടു്, അയാൾ ഗൽഗദസ്വരത്തിൽ, “എന്റെ അമ്മേ”—എന്നു സാവധാനം ഭാവഗംഭീരമായി വിളിച്ചു................

............ഒട്ടുനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം, അയാൾ ചെറുക്കനോടു ചോദിച്ചു.

“ചേച്ചി എവിടെപ്പോയി?”

“ചേച്ചീടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടു കുറെ നാളായി. അന്നു നല്ലൊരു സദ്യയുണ്ടായിരുന്നു. വറുത്തുപ്പേരീം പായസോം ഞാൻ വയറുനെറയെ കഴിച്ചു. എന്തു് ആളായിരുന്നു. എന്തു രസമായിരുന്നു........എന്നും ചേച്ചീടെ കല്യാണമാരു്ന്നേൽ കൊള്ളാരുന്നു”—അവനറിയാൻ വയ്യാ ഒരു വിവാഹത്തിനുള്ള ഗൗരവവും ചട്ടങ്ങളും!

ഹൃദയം പൊട്ടുമോ എന്നയാൾ ശങ്കിച്ചു. ചുടുകണ്ണുനീർ ആ ധീരഭടന്റെ മുഖത്തുകൂടി ഒഴുകി. അയാൾ വലത്തുകൈത്തലം കൊണ്ടു് അഞ്ചാറു പ്രാവശ്യം നെററിത്തടത്തിൽ ശക്തിയായി അടിച്ചു. അയാൾക്കു മോഹാലസ്യമുണ്ടായെങ്കിൽ! അയാൾ ഉന്മത്തനെപ്പോലെ ചെറുക്കനെ വൈരാഗ്യത്തോടെ തള്ളിമാററിയിട്ടു് ധൃതിയിൽ അവിടെ നിന്നും എങ്ങോട്ടോ പോയി.

* * *

ആ വെളിപ്രദേശത്തു് ഒരു മരത്തണൽപററി, ആ മരത്തിന്മേൽ ചാരി, അതിന്റെ മൂട്ടിൽ, അയാൾ ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഇരിക്കുകയാണു്. താൻ ആർക്കുവേണ്ടി മരിക്കാൻപോലും സന്നദ്ധനായി; തനിക്കേററവും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി ഈ ലോകത്തിലാരുണ്ടായിരുന്നു;—അവർ രണ്ടുപേരും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

ജനിച്ചനാൾതൊട്ടു് അയാൾക്കുവേണ്ടി എത്രത്യാഗങ്ങളാണു് ആ സ്നേഹമയിയായ മാതാവു് അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പട്ടിണികിടന്നും സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ അവഗണിച്ചും അവർ അയാളെ തീററിപ്പോററിവന്നു. തന്റെ അരുമമകനെ അവസാന നിമിഷത്തിൽ ഒന്നു കാണാൻപോലും അവർക്കിടയായില്ല. തന്റെ അസംഖ്യം അനുപമത്യാഗങ്ങളുടെ മൂർത്തിമൽഭാവമായ ഏകപുത്രൻ തനിക്കു് ഊഹിക്കാൻപോലും സാധിക്കാത്ത ദൂരത്തു് തനിക്കു തികച്ചും അപരിചിതങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ജീവിക്കുന്നുവെന്നും, അയാൾ ഘോരമായ അടക്കളത്തിൽ നശീകരണയന്ത്രങ്ങളുടെ നടുവിലും ആപത്തിന്റെ വക്കിലും നിന്നുകൊണ്ടു് പോരാടുകയാണെന്നുമുള്ള ചിന്ത ആ വാത്സല്യൈകദാരമായ മാതാവിനു് എത്രമാത്രം അസ്വസ്ഥതയും ആശങ്കയും വരുത്തിക്കൂട്ടിക്കാണും.

ഗ്രേസി—തന്റെ ഭാര്യ ഒരു രണ്ടാംവിവാഹത്തിലേപ്പെടേണ്ടിവന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ആരും പറയാതെതന്നെ അയാൾക്കൂഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ആരോമൂലം അവൾക്കു് ഗർഭം ഉല്പാദിച്ചിരിക്കും; അപമാനം ഇല്ലാതാക്കാൻ വിവാഹംചെയ്തു. ആ കൃതഘ്നയ്ക്കുവേണ്ടിയും താൻ വളരെകഷ്ടതകൾ സഹിച്ചു! ഇത്രയും ഘോരമായ ഒരു നിരാശ അയാളുടെ ഭാവനയ്ക്കും അപ്പുറമായിരുന്നു!

* * * * *

ദുഃഖവിവശനായ അയാൾ അനവധി സുഹൃത്തുക്കളെ സമ്പാദിച്ചു. അവരുമായി മദ്യഷാപ്പുകളിൽ പോകുക, പണംവച്ചുള്ള മത്സരക്കളികളിലേർപ്പെടുക, വ്യഭിചാരശാലകൾ സന്ദർശിക്കുക ഇവ അയാൾക്കു് ഒരു പതിവായിത്തീർന്നു. ശേഖരിച്ചു വച്ചിരുന്ന പണം മുഴുവൻ അവിശ്വസനീയമാംവണ്ണം കേവലം പരിമിതമായ കാലഘട്ട

ത്തിനുള്ളിൽ തീൻപോയി. പലരോടും കടംവങ്ങി. സുവർണ്ണ മുദ്രകൾ ഉരുക്കിത്തുക്കിവിററു. ഉണ്ടായിരുന്നസാധനങ്ങൾ—പെട്ടിയും പുതപ്പുംപോലും—വില്ക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നിട്ടും അയാൾ ചെലവു നിയന്ത്രിച്ചില്ല. അയാൾ വീണുപോയ മായാമയമായ കെണിയിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടാൻ തക്ക മനക്കരുത്തു അയാൾക്കില്ലായിരുന്നു. കടംപെരുകിപ്പെരുകി വന്നു. അയാൾ ക്ഷീണിക്കാൻതുടങ്ങി. മുഷിഞ്ഞതും കീറിയതുമായ വേഷങ്ങൾ അയാൾ ധരിക്കേണ്ടിവന്നു. ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുപോലും കൈയിൽ കാശില്ലാത്ത അയാൾ പല മോഷണങ്ങളും നടത്തി. ഒരിക്കൽ അതുകണ്ടു നിന്നവർ അയാളെ ഭയങ്കരമായി മർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനിടയിൽ കൂട്ടുകാർ ഒന്നൊഴിയാതെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു. അയാൾ ഏകനായി. ഉത്തമർണ്ണന്മാരിൽ ചിലർ അയാളെ അസഭ്യമായി ശകാരിച്ചു. മററുചിലർ അയാളെ ദേഹോപദ്രവമേല്പിക്കുകകൂടി ചെയ്തു. ഒരാൾ പറഞ്ഞു; കോടതിയിൽ കേസുകൊടുക്കുമെന്നു്!

അയാൾ ആ നാടുവിട്ടു, അവസാനം. ദൂരെ ഒരുനാട്ടിൽ ഒരു തോട്ടുവെട്ടുപണിയിൽ അയാൾ ഏർപ്പെട്ടു. അതും വളരെനാൾ ഒരു മുതലാളിയുടെ പിറകേ നടന്നു് ഒരു ശുപാർശിക്കത്തു് വാങ്ങിക്കൊടുത്തതിനു് ശേഷമാണു്. പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷംവരെ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന വെയിലത്തു് കഷ്ടപ്പെട്ടു ജോലിചെയ്താൽ, സന്ധ്യയാവുമ്പോഴേക്കും ഒരു സക്കാർ രൂപാ കൂലികിട്ടും. അതും തന്നെ അന്നന്നു കിട്ടുകയില്ല. വാരാന്ത്യത്തിൽ ഒരു പാതിരാത്രിയിലാണു് ആ ആഴ്ചയിലെ കൂലികിട്ടുക! ഒരു പ്രാവശ്യം കൂലികിട്ടിയതു് മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാണു്!!

മുകളിൽ കത്തിയെരിയുന്ന പ്രചണ്ഡഭാസ്കരൻ, കീഴിൽ അവിപറക്കുന്ന ഭൂമി, ചുററും കരിമാടിക്കുട്ടന്മാർ!—വെയിലേററു് നിറംമാറിയവരാണവർ!! ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ രൂപായാണു് കൂലി. എത്ര ഇടം രക്തത്തിൻെറ വിലയാണു്, ആ ഒരു രൂപാ. ഉണ്ടും ഉണ്ണാതെയും അയാൾ കഴിഞ്ഞുപോന്നു. തെണ്ടിയും സേവപിടിച്ചും അയാൾ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ, അയാൾ അറിഞ്ഞു, തോട്ടുവെട്ടു തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയാൽ ഗവണ്മെൻറിനു ഒരു വമ്പിച്ച തുക നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും, അക്രമപ്രസക്തരായ വിധ്വംസക പ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു് വശംവദരായി തൊഴിലാളികൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെൻറിനെ തകിടം മറിക്കാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നുവെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അധികാരികൾ തോട്ടുവെട്ടു നിർത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു്. അയാൾക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ഒരു സ്വതന്ത്രത്തൊഴിലാളിയൂണിയൻ നേതാവു പറഞ്ഞു. "അവർക്കങ്ങനെവേണം" എന്നു്! ആ ഭയങ്കരൻെറ നേരേ ഫ്രാൻസിസ്സ് ഒരു ഭീകരനോട്ടം നോക്കിയതു് അയാളറിഞ്ഞില്ല.

* * * * *

ഒരു ആഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ബനിയനും കൈലിമുണ്ടും ധരിച്ച ഒരു യുവാവു്, ഒരു കൈയിൽ പലഹാരങ്ങൾ നിറച്ച ഒരു തകരപ്പെട്ടിയും വെള്ളം നിറച്ച മറെറാരു തകരത്തൊട്ടിയിൽ മൂന്നു നാലു കപ്പുകളും; മറേറകൈയിൽ, ചൂടുചായനിറഞ്ഞ ഒരു കലവും അതു വഹിക്കുന്ന ഒരു അടുപ്പും തൂക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്നതു കാണായി.

"ഒരുചായ; ഒരുകടി;—രണ്ടണ"—എന്നവിളി പട്ടണത്തിൽ എല്ലായ്പോഴും മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരിക്കും. "സുഖമായ് ഇന്ത്യൻകാഫി കുടിച്ചുപോകാം—"—പട്ടണത്തിലെ ഏതു മൂലയിലും മുക്കിലും കേൾക്കാം ആ വിളി!

ആ ഭാരമേറിയ സാധനങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ആ യുവാവിൻെറ നട്ടെല്ലുവളഞ്ഞുപോയി; നിരന്തരമായ വിളികൊണ്ടു് അയാളുടെ ശബ്ദം കനത്തുപോയി. യുദ്ധക്കളത്തിൽ ധീരധീരം പോരാടി കീർത്തിമുദ്രകൾ നേടിയ ഫ്രാൻസിസ്സ് എവിടെ?

മംഗളോദയം.

(ഒരു ജപ്പാൻകവിതയിൽ നിന്നു്.)

(എം. പി. അപ്പൻ.)

ഹാ! സുവർണ്ണോദയം വന്നുചേന്നിതേ
ഭാസുര ശ്രീ തുളുമ്പും നവോദയം!
ചന്തമായ് വിടരുന്ന പൂമൊട്ടുകൾ
ചെന്തളിരിൻ ചുരുൾ വിരിയുന്നിതേ.
സ്വച്ഛശോഭമായ് ചെമ്മണ്ണിൽ നിന്നോരോ
കൊച്ചുപച്ചച്ചെടികൾ മുളയ്ക്കുന്നു

ഈശ്വരന്റെ ദിനം വന്നുചേർന്നു ഹാ!
ഈശ്വരന്റെ മഹിമയെഴും ദിനം.
ആരുമാരും പ്രതീക്ഷിച്ചിടാത്തൊരാ
ചാരുവാം ദിനമിന്നു കൈവന്നിതേ.

സർവ്വരാജ്യ സമാധാനസംഘവും
സർവ്വയുദ്ധനിരോധ സമിതിയും
മങ്ങി മാഞ്ഞു മറയുന്നു ഹന്ത! യീ
മംഗളോദയം വീശും സുഷമയിൽ.

ശാശ്വതസ്നേഹസത്യത്തെ മാത്രമേ
ഈശവൈഭവം പൊൻമുടി ചൂടിക്കൂ.

രണ്ടണയ്ക്കു് 'ഒരു ചായയും ഒരു കടിയും, വില്ക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഫ്രാൻസിസ്സെവിടെ?

ആ പട്ടണവീഥിയിൽ കൂടിനടക്കുന്ന പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തരും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരും, സേവനസന്നദ്ധരും ഫ്രാൻസിസ്സിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യാൻ പോലും തുനിഞ്ഞ ആ ദേശസേവകന്റെ ഈ സാരമായ വ്യതിയാനം അവരിലാരുടെയും ശ്രദ്ധയെ തെല്ലും ആകർഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. ഏതായാലും അയാൾ അവക്കു് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല.

ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

അമ്മായിഅമ്മ. 0-4-0

മരുമകളെ എല്ലാവിധത്തിലും ദ്രോഹിക്കുന്ന അമ്മായിഅമ്മമൂലം ആ വധുവൎഗ്ഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന യാതനകളെ വിവരിക്കുന്ന നോവൽ.

അപരാധിനി. 0-4-0

അമ്മയുടെ ചപലതയും വിടന്റെ കടിലതയും ചേരുമ്പോൾ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു നോവൽ.

അശ്രുധാര. 1-0-0

ഹൃദയാലുക്കളെ ബാഷ്പാകുലരാക്കുന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങളടങ്ങിയ അഞ്ചു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

അംബുജം. 0-3-0

ജീവിതനൈരാശ്യംപൂണ്ട ഒരു പ്രേമിയുടെ ആത്മകഥ

മലഞ്ചരിവിലെ ഭൂതം. 0-10-0

പ്രസിദ്ധനായ എഡ്ഗർവാലസിന്റെ ഒരു ഡിറക്റ്റീവ് നോവലിന്റെ പരിഭാഷ.

പ്രേമമുദ്ര. 0-6-0

ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയവരുടെ ഇടയിലും പ്രേമചാപല്യങ്ങൾ ധാരാളമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു പരമരസികൻ നോവൽ.

ലീലാഞ്ജലി. 1-4-0

ശ്രീ: കമുകറ ലീലാഭായിയുടെ എട്ടു ചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം.

കഥാകുസുമങ്ങൾ. 0-8-0

ശ്രീമതി സ്വൎണ്ണകുമാരീദേവിയുടെ സുപ്രസിദ്ധ കഥകളുടെ പരിഭാഷ.

ബാലാരാമം. 0-3-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള കഥകൾ. വൎണ്ണചിത്രങ്ങൾസഹിതം. ആകൎഷകമായ പുറംചട്ട. ബാലസാഹിത്യശാഖയിൽ മികച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം

പാദമുദ്രകൾ. 0-8-0

മഹാത്മജിയുടെ അന്ത്യകാലത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വയലാർ രാമവൎമ്മയുടെ കവിതാകുസുമങ്ങൾ

മഹാത്മജി. 0-10-0

ആത്മകഥാകഥനത്തെ ആധാരമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ജീവിതചരിത്രകാവ്യം

ജാലവിദ്യകൾ 0-8-0

പഠിക്കയും പ്രയോഗിക്കയും രസിക്കയും രസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുവാൻ പററിയ വിദ്യകൾ. ചിത്രങ്ങൾസഹിതം ആൎക്കും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം.

കളികൾ. 0-4-0

കുട്ടികൾക്കു വ്യായാമത്തിനും വിനോദത്തിനും പററിയ ഒട്ടേറെ കളികളെപ്പററി ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചിത്രകഥാവലി (മൂന്നുഭാഗം) 0-9-0

കുട്ടികൾക്കുള്ള ചെറുകഥകൾ അടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥാവലി. പഴയതും പുതിയതുമായ പല കഥകൾ.

ആത്മാവും മോക്ഷവും. 0-4-0

ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരതയേയും മോക്ഷസമ്പാദനത്തിനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉത്തമഗ്രന്ഥം.

സ്വധൎമ്മസുധ. 0-4-0

സ്വധൎമ്മപരിപാലനമാണു സൎവ്വോൽകൃഷ്ടമായ പ്രവൃത്തിയെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന മതഗ്രന്ഥം.

സ്വാതന്ത്ര്യോദയം. 0-4-0

മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ട കവിത.

ഗാന്ധിജയന്തി. 0-14-0

മഹാത്മജിയുടെ മഹനീയാദൎശങ്ങളെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു ഗദ്യനാടകം. അഭിനയിക്കാൻപററിയതു്.

മാതൃകാക്ഷരമാല 0-4-0

ശ്രീകൃഷ്ണസ്തുതിപരങ്ങളായ സ്തോത്രങ്ങൾ—വ്യാഖ്യാനസഹിതം.

വേദവ്യാസൻ. 0-4-0

കൃഷ്ണദ്വൈപായനന്റെ ജീവിതത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു രചിച്ചിട്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥം.

സഹകരണദീപിക. 0-12-0

സഹകരണസംഘപ്രവൎത്തകന്മാർ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട എല്ലാ കാൎയ്യങ്ങളേയും വിശദമായി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര സഹകരണഗ്രന്ഥം

വായ്പസഹായി. 0-4-0

സഹകരണസംഘങ്ങളിലെ വായ്പഇടപാടിനെപ്പററി കൂലങ്കഷമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സഹകരണസംഘങ്ങൾ. 0-4-0

തിരുവിതാംകൂറിലെ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ നിലയെപ്പററി ഇതിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

സഹകരണപ്രവേശിക. 0-10-0

സഹകരണസംഘങ്ങളിലെ ഓഹരിഇടപാടിനെയും അംഗങ്ങളെ ചേൎക്കുക, നീക്കുക മുതലായതിൽ അംഗീകരിക്കേണ്ട നടപടികളേയും വിശദീകരിക്കുന്നു.

സാരസ്വതചരിത്രം. 0-8-0

അസംഖ്യം രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു തയാറാക്കിയ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥം.

ചന്ദാവൎക്കർ. 0-2-0

ശ്രീനാരായണഗണേശചന്ദാവൎക്കരുടെ ജീവിതചരിത്രം.

മററനേകം പുസ്തകങ്ങൾ വില്പാനുണ്ടു്. ക്യാററ്ലാഗിന്നു ആവശ്യപ്പെടുക.

വായനശാലകൾക്കും കച്ചവടക്കാൎക്കും നല്ല കമ്മീഷൻ അനുവദിക്കുന്നതാണു്.

മാനേജർ, ശ്രീ: നരസിംഹവിലാസം ബുക്കുഡിപ്പോ,

ഈറോഡ് A. O കുത്തിയതോട്ട് P. O.

മാടത്തിലേക്ക്.

(ഒരു നാടകീയ സ്വഗതോക്തി.)

(കൃഷ്ണകുമാർ, B. A.)

1

പൂവണിക്കുന്നുകൾ തൊട്ടുരുമ്മി
പാതിരച്ചന്ദ്രനുദിച്ചുപൊങ്ങി!
മിന്നിയൊഴുകുമീ പൂനിലാവിൽ
മുന്നിൽ ഞാൻ കാണ്മതീതേതുലോകം!
ദൂരെ, മരതകത്തെങ്ങിൻ തോപ്പിൽ
ചാരെ, ഞാൻ കാണ്മതീതേതുനാകം!

2

അക്കാണുംപുൽക്കുടിൽനോക്കി നോക്കി
നില്ക്കുമീ നില്പിനിന്നെന്തൊരർത്ഥം!
തീക്കനൽച്ചൂഴുമെൻ ജീവിതത്തെ
ഓർക്കുമ്പൊഴൊക്കെയുമിന്നനർത്ഥം!

*   *

താഴോട്ടിറങ്ങി നടക്കാനായി
താരത്തിനെന്തധികാരമെന്നും?

*   *

രാഗമേ, നീ യെന്തിനക്കുടിലിൽ
സ്വാഗതം മോഹിച്ചു ചെന്നുകേറി!
മാളിക തന്നിലിരിക്കുവോർക്കു
മാടത്തെ നോക്കുവാൻ വയ്യപോലും!
മൺകുടില്ക്കുള്ളിൽ മുളച്ചതെല്ലാം
മൺകുടില്ക്കുള്ളിലടിഞ്ഞിടേണം!
കുന്നുകൾ കുന്നായി നിന്നിടേണം
കുണ്ടെന്നും കുണ്ടെന്നു വന്നിടേണം!
നാകനരകങ്ങൾ വെച്ചുപോററും
ലോകത്തിൻ നീതിയിതാണുപോലും!

3

ഞാനെന്തിനി മണിമാളികയിൽ
മേനകയെന്നപോൽ മേവിടുന്നു!
മാനം മുകരുമീ മേടയല്ല
നാളെ യെന്നോമന വാസഗേഹം!
പുല്ലണി മാടത്തിലായാലെന്താ-
ണുല്ലാസം മാനസം പുല്കിയെങ്കിൽ-
മൈനകളെന്ന പോലങ്ങു രണ്ടു-
മാനസംപാടിയടുക്കുമെങ്കിൽ!-
മാടത്തി ലായാലുമെന്തുവേണ്ടു
സ്നേഹത്തിൻ സീമയതാരു കണ്ടു?

*   *

4

അല്ലല്ല ശുക്രനുദിച്ചി, തെന്നെ
കൊല്ലുന്നോരീമാവു നീങ്ങുമിപ്പോൾ!
ഒക്കത്തു പെൺകുടമേന്തിവാനിൻ
വക്കത്തു വന്നെത്തും ചെമ്പുലരി!
നെല്ലിൻ മടിയിൽ കിടന്നുറങ്ങും
കുഞ്ഞിളം മഞ്ഞിൻ കണികകളെ
അന്നീലമാമലതന്നിൽനിന്നു
വന്നെഴുനേൽപ്പിക്കും കൊച്ചു തെന്നൽ!
നൽക്കിളി മുററത്തിരുന്നുപാടും
പുൽക്കുടിൽ പൊന്നിൻ കതിരുചൂടും!
അപ്പൊഴാത്തോപ്പിൽ നിന്നങ്ങാരോമൽ-
സ്വപ്നമുണർന്നു വെളിവിൽ വന്നു
ഈ വഴിക്കങ്ങു നടന്നുപോകും
പാവന സ്നേഹമധുരിമപോൽ!
അപ്രമേയാനന്ദലോലയായ് ഞാ-
നപ്പോക്കുനോക്കിയിവിടെനില്ക്കും!

*   *   *

5

പുല്ലണി മാടത്തെയോർത്തിടുമ്പോൾ
പുല്ലാണിമേടതൻ മോടിയെല്ലാം!!—

*   *   *

(മെല്ലെ ക്കിഴക്കേക്കരയിൽ നില്പോഴാ-
നല്ലിളംകാററൊന്നു വീശി!
വെണ്മുകിൽത്തോണിയിൽ നിന്നുമൊരു-
വെള്ളിനക്ഷത്രമിറങ്ങി!) (ചെറു
പകപ്പവകാശം (രചയിതാവിനു്.)

മഹാകവി ഉള്ളൂർ നിൎയ്യാതനായി.

൧൧൨൪ മിഥുനം ൧-ാംനു ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടരമണിക്കു് –

൭൨-ാമത്തെ വയസ്സിൽ.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏതാനും നാളായി രോഗശയ്യാവലംബിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധ കേരളീയ മഹാകവിയായ റാവുസാഹിബ് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ എം. എ. ബി. എൽ. ഇന്നുച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടര മണിക്കു് ജഗതിയിലുള്ള സ്വവസതിയിൽവച്ചു് വാർദ്ധക്യസഹജമായ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം മൂലം 72-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിൎയ്യാതനായിരിക്കുന്നു.

ജീവചരിത്രവിവരങ്ങൾ.

മഹാകവി റാവുസാഹിബു് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ 1877 ജൂൺ മാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയിലെ ഒരു ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തിൽ ജാതനായി. രവിവൎമ്മകോയിത്തമ്പുരാന്റെ കീഴിൽ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളജിൽനിന്നും ഫിലോസഫി ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ 1897-ൽ ബി. എ. പാസ്സായി. 1900-മാണ്ടു് ഗവ: സർവീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. സർവേസൂപ്രണ്ടു്, തഹശിൽ മജിസ്റ്റ്രേട്ടു്, മുൻസിഫ്, ഗവ: സെക്രട്ടറി എന്നീ ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുകയും 1925 മുതൽ ദിവാൻപേഷ്കാരായും ഡിസ്റ്റ്രിക്ട് മജിസ്റ്റ്രേട്ടായും ഉദ്യോഗം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഒടുവിൽ ലാൻഡ്റവന്യൂകമ്മീഷണറായി പെൻഷൻ പററുകയും ചെയ്തു.

ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ പ്രൈവററുസെക്രട്ടറി, വെർണാക്കുലർ എഡ്യൂക്കേഷൻകമ്മിററി, ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകമ്മിററി, മലയാളം എഡിറ്റോറിയൽകമ്മിററി, കരിക്കുലം റിവിഷൻകമ്മിററി, പബ്ളിക്കു ലൈബ്രറി കമ്മിററി, സംസ്കൃത കോളേജ് ഉപദേശക കമ്മിററി എന്നിവയിൽ മെമ്പറായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം നിയമവകുപ്പു് സെക്രട്ടറിയായും നിയമസഭാസാമാജികനായും ഇരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ബട്ളർ കമ്മിററി മെമ്മോറാണ്ഡം നക്കൽ തയ്യാറാക്കി തിരുവിതാംകൂർ വാർറിലീഫ് കമ്മിററി ഓണററി സെക്രട്ടറിയായും പ്രശസ്തസേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ ഉന്നതനായ ഒരു സാഹിത്യകാരനാണു്. ഉമാകേരളം, കിരണാവലി, അരുണോദയം, കൎണ്ണഭൂഷണം, വിജ്ഞാനദീപിക മുതലായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മയൂരസന്ദേശം ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. കിംഗ്സ് സിൽവർമെഡൽ ലഭിച്ചതുകൂടാതെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു വീരശൃംഖലയും കൊച്ചി മഹാരാജാവു് കവിതിലകൻ എന്ന സ്ഥാനവും നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

അപരിഹാൎയ്യമായ അത്യാഹിതം.

ശ്രീ. വള്ളത്തോളിന്റെ പ്രസ്താവന.

ആസ്ഥാനകവി ശ്രീ. വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനവൻ മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യരുടെ നിൎയ്യാണത്തെപ്പററി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

"അഹോ! ഉള്ളൂർ മഹാകവിയും നമ്മെ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപരിഹാൎയ്യമായ അത്യാഹിതം, അസഹനീയമായ ദുഃഖാവേശം. അകാലത്തിലല്ലാ, എഴുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമഗതി എങ്കിലും അകാലത്തിലെന്നപോലെതന്നെ ഇതു കേരളത്തിന്റെ ഹൃദയസിരകളെ അരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ അവഗാഢമായ വായന, അതിപ്രൗഢമായ ഭാവനഇതൊക്കെ ഇവിടെ മററാൎക്കുള്ളു? ആൎക്കുണ്ടായിവരും? ഉള്ളൂർ മഹാകവിയാൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്ന കേരളസാഹിത്യ ചക്രവൎത്തിപീഠം വീണ്ടും അശൂന്യമായിത്തീരുന്നകാലമെന്നോ? വന്ദ്യസുഹൃത്തേ! അദ്ദേഹത്തിനു പരമമായ പരമനിൎവ്വാണം കൈവരുമാറാകട്ടെ".

—o—

"ശരീരമാദ്യം ഖലുധൎമ്മസാധനം."

ഒരിക്കലും ഭേദപ്പെടുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു് നിരാശക്കുണ്ടിൽ അകപ്പെട്ടു് ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന അനേകം രോഗികൾ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം ഉപയോഗിച്ചു ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും വൎദ്ധിച്ചവരായികരതലാമലകംപോലെ വെളിവായിരിക്കുന്നു.

'ജീവരക്ഷാമൃതം' എന്ന **ആനന്ദകുസുമാകരലേഹ്യം:**—അമൃതസഞ്ജീവിനിപോലേ ഫലം നൽകുന്നതു്. 20 തോലാ അടങ്ങിയ ഡപ്പിക്കു് വില രൂ 3,

ഗുന്മകുലാന്തകൻ:—ഈ ഭയങ്കരവ്യാധിക്കു് കൃത്യം പററുന്ന ഒരു ദിവ്യയോഗം (2 ആഴ്ച ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി.) ഡപ്പി ഒന്നുക്കു് വില രൂ. 3.

കാസശ്വാസസംഹാരി:—ആശ്ചൎയ്യകരമായ ഫലസിദ്ധിയുള്ളതു്.
വില ഡപ്പി ഒന്നുക്കു് രൂ. 3.

ഞങ്ങളുടെ പുതിയ ക്യാററ്ലാഗിനു് ആവശ്യപ്പെടുക:—

മദ്രാസ് ജീവരക്ഷാമണിവൈദ്യശാല,
മെയിൻറോഡ്—കൊല്ലം.

യശഃശരീരനായ മഹാകവി ഉള്ളൂർ.

(വട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനായർ.)

കൈരളിക്കു കനകാഭരണങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു്, അർദ്ധശതാധികം വർഷം വിജയജീവിതം നയിച്ച മഹാകവി ഉള്ളൂർ കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാതൃഭാഷാസ്നേഹികൾക്കു മർമ്മഭേദകമായ വാർത്തയാണിതു്. കേരളീയർക്കു്, വിശേഷിച്ചും കൈരളിക്കു തീരാനഷ്ടമാണു നേരിട്ടതു്! ആ മഹദ്വ്യക്തിയുടെ ജഡം മൺമറഞ്ഞെങ്കിലും, യശഃശരീരം മലയാളഭാഷ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം നിലനിൽക്കുമെന്നതു നിസ്സംശയമാണു്.

അഗാധപാണ്ഡിത്യവും അക്ഷീണപരിശ്രമവും ഒത്തുചേർന്ന കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ ഉള്ളൂർ വിവിധനിലകളിൽ സ്തുത്യർഹനായിരുന്നു. ഉദ്യോഗം, ബിരുദം, കവിത, പ്രബന്ധം, പ്രസംഗം, ഗവേഷണം ഇത്യാദി സർവ്വമണ്ഡലങ്ങളിലും ഉന്നതസ്ഥാനമലങ്കരിച്ചു. ഏതവസ്ഥയിലും മലയാളഭാഷാ പോഷണം ജീവിതവ്രതമായി അംഗീകരിച്ചു. ബാല്യകാലത്തുതന്നെ അങ്കുരിച്ച ഈ അഭിലാഷം ജീവിതാന്ത്യംവരെ അഭംഗുരമായി പരിപാലിക്കയും ചെയ്തു. വാർദ്ധക്യകാലത്തുപോലും ഊണും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചു അവിശ്രമം പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു സാഹിത്യചരിത്രം കൈരളിക്കു കാഴ്ചവച്ച മഹാകവിയുടെ ജീവിതം ധന്യധന്യംതന്നെ. കേരളമൊന്നാകെ കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ നേത്രങ്ങളോടെ അദ്ദേഹത്തെ ആശീർവ്വദിക്കയാണു്.

ദ്രാവിഡഭാഷകളിലും, ഇംഗ്ലീഷിലും, സംസ്കൃതത്തിലും അപാരപണ്ഡിതനായ ഉള്ളൂർ ഏതദ്ജ്ഞാനവുംകൂടി സ്വഭാഷോദ്ധൃതിക്കുവേണ്ടി സമർപ്പണം ചെയ്തു. പാശ്ചാത്യബിരുദധാരികൾ മലയാളത്തെ അവജ്ഞയോടെ വീക്ഷിച്ചുവന്ന കാലത്തും, ഔദ്യോഗികകൃത്യങ്ങൾ സമർത്ഥമായി നിർവ്വഹിച്ചു വന്ന കാലത്തും മാതൃഭാഷാസമാരാധനം സാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭാഷയുടെ ഗദ്യപദ്യശാഖകളിൽ സമമായി, സ്വേച്ഛപോലെ സഞ്ചരിച്ചു ശിരസ്സുയർത്തി നില്ക്കാൻ മഹാകവിക്കുള്ള കെല്പു് കേരളം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതുപോലെ ഓരോ ശാഖയിലുമുള്ള സർവ്വ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും താലോലിച്ചു സകലകലാജ്ഞാനിയായി പരിലസിച്ചു.

ഭഗീരഥപ്രയത്നംചെയ്തു്, സർവ്വജ്ഞനായി ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന ഉള്ളൂരിനെ പരാമർശിച്ചു് സരസസാഹിത്യകാരനായ മൂർക്കോത്തു കുമാരൻ പറയുകയാണു്. "ബ്രഹ്മാവിനു നാലുതലയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിന്റെ രഹസ്യം മഹാകവി ഉള്ളൂരിനെ കണ്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി." ഔദ്യോഗികശിരസ്സും, പാണ്ഡിത്യശിരസ്സും, കാവ്യശിരസ്സും, ഗവേഷണശിരസ്സും ചേർന്നാൽ മഹാകവിക്കും തല

നാലായല്ലോ. മൂക്കോത്തു പറയുന്നു. "പണ്ഡിതനായി സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ കവികോകിലമായി ഉയരുകയും, സാഹിത്യപരമായ ഗവേഷകഖനകനായി കുതിച്ചു താഴുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് മൂന്നു ലോകത്തും ഏകസമയത്തു ജീവിച്ചു പ്രകാശിച്ചു്, കൈരളിക്കും കേരളീയർക്കും ഇത്രയധികം ഗുണം ചെയ്ത ഒരു അനുഗ്രഹീത കേരളീയനെ വേറെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല—കേട്ടിട്ടുമില്ല." ഇതിലും വലിയ എന്തൊരു പ്രശംസയാണു് മഹാകവി ഉള്ളൂരിനു് ആശിക്കാനുള്ളതു്?

ഉള്ളൂരിന്റെ ഭവനത്തിലെ ഗ്രന്ഥശേഖരണത്തെപ്പററി പലരും പ്രശംസിക്കുന്നു. അവിടെ ചെല്ലുന്ന ആർക്കും ഗ്രന്ഥമദ്ധ്യത്തിലാണു് മഹാകവി പ്രത്യക്ഷമാകുക! സർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളും, ശേഖരിക്കുക മാത്രമല്ല, സമഗ്രമായി പഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ പി. കെ, ഉള്ളൂർതന്നെ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയാണെന്നു് ഒരവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പാഠഭാഗങ്ങൾ തുടർച്ചയായി അങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ, ആ കുശാഗ്രബുദ്ധിയുടെ, ഓർമ്മശക്തിയെക്കുറിച്ചു് ആരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകും.

മലയാളഭാഷയിലെ ഗവേഷകഗണത്തിൽ ഉള്ളൂരിനു അദ്വിതീയസ്ഥാനമാണുള്ളതു്. പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രകാശനം പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നു. രാമചരിതം, കണ്ണശ്ശരാമായണം മുതലായ പ്രാചീനകൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായി സൂര്യപ്രകാശംകണ്ടു. അവയെല്ലാം വിജ്ഞാനപ്രദമായ അവതാരികയും വ്യാഖ്യാനവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ചമ്പുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു് ഗാഢമായ ഗവേഷണം നടത്തിയിട്ടു് ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം മുതലായ പ്രാചീനകൃതികളുടെ കർത്തൃകാലനിർണ്ണയത്തിൽ ഉള്ളൂർ നടത്തിയ ഗവേഷണപരിധി വളരെവിസ്തൃതമാണു്. അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകൃതമാകാൻ പോകുന്ന ഭാഷാചരിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണചാതുരിക്കു മകുടോദാഹരണമായിരിക്കും.

മഹാകവിയെന്ന നിലയിൽ ഉള്ളൂരിനു അതുല്യമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ഏതു ഉത്തമ കവിതകളോടും കിടപിടിക്കത്തക്ക കവിതാഭാഗങ്ങൾ കൃതികളിൽ സുലഭമാണു്. ലോകോക്തികളായി തീർന്നതും, തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനേകം വരികൾ ഓരോ കാവ്യത്തിലും പ്രത്യക്ഷമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ പഠിച്ചു പണ്ഡിതന്മാരായവരാണു് ഇന്നുള്ള കേരളീയരിൽ അധികവും!

ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികളായ ചിലർ ഉള്ളൂർക്കവിതകൾക്കു് ചില ന്യൂനതകൾ കല്പിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ന്യൂനത ഇല്ലാത്ത കവിത, ആരുതന്നെയും എഴുതുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഉള്ളൂരിന്റെ കവിതാരീതി പ്രൗഢമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ലാളിത്യം വശമില്ലെന്നു വാദിക്കാവുന്നതല്ല. ഓർമ്മയിൽനിന്നു് ഒന്നുരണ്ടുദാഹരണം ഉദ്ധരിക്കാം.

"മുണ്ടുവേണമോ മുണ്ടു്; നാലണയ്ക്കായെങ്കിലും
കൊണ്ടുകൊള്ളുവിനൊററച്ചില്ലികൂടുതൽ-
(വേണ്ട.

*   *   *   *   *

തങ്കക്കിണ്ണംനീയെടുത്തൊരുകുട്ടക-
ത്തിങ്കലിട്ടും വിധമെൻമകനെ,
ചെങ്കതിരോനെ, യെടുത്തുസായംകാലം
വങ്കടലിലിട്ടു മുക്കിടുന്നു."

ഉല്ലേഖചതുരനായ ഉള്ളൂരിന്റെ കവിതയ്ക്കു ദൈർഘ്യം കൂടുതലാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സാഹിത്യലോകത്തിൽ അല്പം ക്ഷമയും, പരിശ്രമവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം വലിയ പരാതിക്കുള്ള വിഷയമല്ലിതു്. ഭാവനയും, പാണ്ഡിത്യവും ഏറുമ്പോൾ കവിതയ്ക്കു ദൈർഘ്യമേറുന്നതും സ്വാഭാവികമാണു്. സംസ്കൃതപദ ബാഹുല്യം മറെറാരു ന്യൂനതയാണു്. പച്ചമലയാളത്തിലും അദ്ദേഹം കവിതയെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. പാണ്ഡിത്യത്തെ മാനിക്കാൻ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു ന്യൂനതയാണു് നേരിടുന്നതു്? കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുമെന്നൊരു മെച്ചമേതായാലുമുണ്ടു്. അഭിനന്ദനീയമായ പ

ദപ്രയോഗപാടവം മഹാകവിക്കുണ്ടു്. ഓർമ്മയെ അവലംബിച്ചു് ഒരു ഉദാഹരണം ചേർക്കുന്നു.

“താരമ്പഡംബര പാരമ്പരയമ്പരക്കും”
*   *   *   *   *
നന്ദനനേ, മനോനന്ദനനെ,—നല്ല
നന്ദനാരാമ നറുമലരെ.

പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാദുർഭാവത്തോടുകൂടിയാണു് മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ സർവ്വപ്രാമാണ്യത്തിനു് ഉടവുതട്ടിത്തുടങ്ങിയതു്. ആംഗലഭാഷയോടും, ആർഷസംസ്കാരത്തോടും കൂടുതൽ പ്രതിപത്തിയുള്ള മഹാകവി, പുതിയ സംരംഭങ്ങളിലും, പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും അത്ര വേഗം എടുത്തു ചാടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു നേരുതന്നെ. എന്നാൽ ചെയ്ത പ്രയത്നത്തേയും, പഴമയേയും അനാദരിക്കാതിരിക്കാനുള്ള വിവേകം യുവസാഹിത്യകാരന്മാർ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. മഹാകവി ഉള്ളൂരിനു മനോവേദനയുണ്ടാക്കിയ ചില പ്രസ്താവനകൾ പേരെടുത്ത ചില സാഹിത്യകാരന്മാരിൽനിന്നും ഉളവായ സംഗതിയെ സ്മരിച്ചു് ഈ അവസരത്തിൽ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതാണു്. അണുദോഷം, പർവ്വതപ്രമാണം കാണുന്നതിലല്ല, മനുഷ്യനു മെച്ചം നേടാവുന്നതു്?

മലയാളത്തിലെ മികച്ചമഹാകാവ്യം ഉള്ളൂരിന്റെ “ഉമാകേരള”മാണു് പുരോഗമനപരമായ ആശയങ്ങളും, പ്രകാശനരീതികളും അദ്ദേഹം സന്ദർഭാനുസരണം സ്വീകരിച്ചു് ലഘുകാവ്യങ്ങൾ ധാരാളം സൃഷ്ടിച്ചു. കാലം അവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സംസ്കൃതവൃത്തമുപേക്ഷിച്ചു ദ്രാവിഡവൃത്തം സ്വീകരിച്ചു. പുരാണകാവ്യങ്ങളിൽനിന്നു, ചരിത്രപരവും, രാഷ്ട്രീയവും ആയ വിഷയങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചും ആ വക കാവ്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വിജ്ഞാനവും, സംസ്കാരവും വികിരണം ചെയ്തു. കാലത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ ഇവയ്ക്കെല്ലാം സ്ഥാനമനുവദിക്കപ്പെടുമെന്നതു് നിസ്തർക്കമാണു്.

ഉള്ളൂരിന്റെ കൃതികളെക്കൊണ്ടു് “കാലക്ഷേപം” ചെയ്യുന്നവർ വളരെ വിരളമല്ല. പ്രസംഗകർക്കു് ഉദ്ധരണീയവും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വിജ്ഞാനഭിക്ഷുക്കൾക്കും പഠനീയവും ആണു് ഉള്ളൂർക്കൃതികൾ. ഉത്തമകൃതിയായ പ്രേമസംഗീതം ഒരു പുതിയ വൃത്തത്തിനു മലയാളത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരം നൽകിയ കാര്യം ഈ ലഘുചിന്തനത്തിലും സ്മർത്തവ്യമാണു്. ജീവിതവിമർശകനാണു് ഉള്ളൂർ. ഉല്ലേഖഗായകനാണു് ഉള്ളൂർ. ആർഷസംസ്കാരപ്രചാരകനാണു് ഉള്ളൂർ. ഉള്ളൂർക്കവിതകൾ മലയാളസാഹിത്യമുള്ള കാലത്തോളം നിലനിൽക്കുന്നതാണു്.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം കൂടാതെ, ഭാഷാപോഷണാർത്ഥം വിവിധ സരണികൾ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യുവസാഹിത്യകാരരെ അനവരതം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം വിവിധഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു എഴുതിയിട്ടുള്ള അവതാരികകൾ ശേഖരിച്ചാൽ അതുതന്നെ ഭാഷയ്ക്കൊരു നേട്ടമായിരിക്കും. സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തിനും, അടുത്തകാലംവരെയുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്കും ഉള്ള അഭിനന്ദനം മഹാകവി ഉള്ളൂരാണു് സമർഹിക്കുന്നതു്. പരിഷത് ത്രൈമാസികം നടത്തിയും, കൊച്ചീഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മറ്റി അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നും ഭാഷാസേവനം നടത്തി.

വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള മഹാകവിയുടെ സേവനങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സർട്ടിഫിക്കെറ്റുകളും കീർത്തിമുദ്രകളും, സ്ഥാനമാനങ്ങളും അസംഖ്യങ്ങളാണു്. അവയിൽ സാഹിത്യപരമായവ മാത്രം ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. കേരളഹർഷനെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ പരക്കെ കീർത്തിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ “കവികേസരി” എന്ന ബിരുദം നൽകിയതു് അത്ര സുപ്രസിദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൊച്ചീമഹാരാജാവു് “കവിതിലകൻ” എന്ന സ്ഥാനവും, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാ

ഏറുമാടം.

(സി. വി. പോൾ, നെച്ചുപ്പാടം.)

ഞങ്ങൾ മൂന്നാർപട്ടണത്തിന്റെ പരിഷ്കാരങ്ങളെ പിന്നിട്ട്, ഒരു കാട്ടുപ്രദേശംവരെ എത്തി. ആ വയസ്സൻ കുന്നുകളുടെ അടിവാരത്തിൽക്കൂടെയുള്ള റോഡിലൂടെ ഞങ്ങളുടെ കാർ അതിവേഗം ഇരച്ചു പാഞ്ഞു.........

വൻവൃക്ഷസാന്ദ്രമായ മലയിടുക്കുകളാണ്. പാശ്ചാത്യരുടെ പണച്ചാക്കുകളെ വീർപ്പിച്ച തേയില ഫാക്ടറികളുടെ ഉന്നതശാലകൾ ചക്രവാളപരിധിയുടെ മൈൽക്കുററികൾപോലെ അങ്ങിങ്ങുയർന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശുഭ്രമേഘങ്ങൾ കൊടുമുടികളെ തട്ടിത്തടഞ്ഞൊഴുകുന്നു.

പാറക്കെട്ടുകളെ ഇക്കിളിയിളക്കുന്ന ആ കുസൃതിയായ കാട്ടാറിന്റെ കരയിൽ മരക്കൂണുകൾപോലെ പതിഞ്ഞടയിരിക്കുന്ന ചെററക്കുടിലുകൾ! ചീവീടുകളുടെ പശ്ചാത്തലസംഗീതത്തോട് ചേർന്ന് കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനങ്ങളും കേൾക്കാം. വഴിനീളെയുള്ള കാഴ്ചകൾക്ക് എന്തൊരു പുതുമ! ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലെത്തിയ ഞങ്ങളെ ഭീതിയുടെ നേരിയ നിഴൽപോലും സ്പർശിച്ചില്ല.

കോച്ചിവലിക്കുന്ന തണുപ്പ്! ആ മരക്കൊമ്പിലിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾ ചിറകിട്ടടിക്കുന്നതു കണ്ടില്ലേ? അവിടെ, ആ കാട്ടാറിന്റെ കരയിൽ ഒരു ചെറിയ തീക്കുണ്ഡം. മൂന്നു നാലുപേർ ചുററും, കുത്തിയിരുന്ന് കൈകാലുകൾ തിരുമ്മി നിവർത്തുന്നു. മരവിച്ച അന്തരീക്ഷത്തോട് പടവെട്ടുന്ന മനുഷ്യശകലങ്ങൾ! ഒരു പട്ടി, വാലു് ചുരുട്ടി, കൂനിക്കൂരച്ച് അവരുടെ സമീപത്തിൽ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.—അവിടെ ജീവികൾക്കെല്ലാം സമത്വം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യചിഹ്നം പോലെ!

കാറിന്റെ വാതിൽ എല്ലാം ഭദ്രമായി അടച്ചിട്ടുണ്ട്. കയ്യുറയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ വിരലുകൾപോലും വിറച്ചു തുടങ്ങി.

അതാ, ഉയരത്തിൽ, ഒരു മരത്തിന്റെ അഗ്രഭാഗത്ത് ഒരു ഏറുമാടം പററിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു! മരങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ഇടയ്ക്കിടെ അതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പച്ചിലപ്പടർപ്പുകളുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഉയരുന്ന വൻമരങ്ങളുടെ ശീതളച്ഛായയിൽ അകൃത്രിമസുന്ദരമായ ഒരു കൊച്ചുകിളിക്കൂട്! മരങ്ങളുടെ മൃദുലശാഖകളിൽനിന്നും തൂങ്ങുന്ന ലോലപൂക്കുലകൾ ആ വെണ്മാടത്തെ എത്തിച്ചേർന്നുമ്മ വയ്ക്കുന്നു. ചരൽവാരി എറിയുന്നതുപോലെ കിളികൾ അതിന്റെ പുറത്തു ചെന്നിരിക്കുന്നു; പെട്ടെന്ന്, പറന്നുയർന്നിട്ട്, വീണ്ടും വന്ന് ഇരിക്കുന്നു. കാരക്കിളികൾ കൂട്ടമായി ചിലച്ചു്, അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ പുളകംകൊള്ളിക്കു

വു് "മഹാകവി" എന്ന സ്ഥാനവും നൽകുകയുണ്ടായി. കാശിസംസ്കൃതകാര്യാലയത്തിൽനിന്ന് "സാഹിത്യഭൂഷണ"സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

ഈവിധം സർവ്വസമാദരണീയനായി വിജയിച്ച പണ്ഡിത മഹാകവി ഉള്ളൂർ, നിരന്തരമായും, തീവ്രമായും മാതൃഭാഷാസേവനം ചെയ്തു, കേരളത്തിന്റെ കരകവിഞ്ഞ കൃതജ്ഞതനേടി, എഴുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ മഹാകവിയുടെ പുണ്യാത്മാവ് നിത്യശാന്തിയടയട്ടെ!

ന്നു. എന്തെന്തു് മോഹനസ്വപ്നങ്ങളാണു് എന്റെ മനസ്സിൽ പൊന്തി വന്നതു്!

എന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും ഉയൎന്ന ചൂമ്പാററകൾ ആ ഏറുമാടത്തെ വട്ടമിട്ടു് പറന്നു..................അതിനുള്ളിൽ മനുഷ്യരുണ്ടായിരിക്കുമോ?

മനുഷ്യരുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ജീവിതം സ്വച്ഛന്ദസുന്ദരമായിരിക്കാം. സാന്ദ്രസ്നിഗ്ദ്ധമായ ആ മോഹനവനത്തിനുള്ളിലെ ജീവിതം അയത്നസുന്ദരമായ ഒരു കവിതയാണു്; ആനന്ദസന്ദായകമായ ഒരു സംഗീതമാണു്.

ഉൽകൃഷ്ടവും ഉന്നതവുമായ ഭാവനയായിരിക്കാം അവരുടേതു്. അവരുടെ ജീവിതത്തിലെ തത്വശാസ്ത്രം അമാനുഷികമായിരിക്കാം—ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച കാർ എന്റെ ഭാവനയേക്കാൾ വളരെ ദൂരം ഓടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

* * * * *

പിറേറദിവസം ആകാംക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ആ ഏറുമാടത്തിന്റെ ചോട്ടിലെത്തി. എന്റെ ഭാവനയിൽ ഉയൎന്നു പൊങ്ങിയ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അടൎന്നുവീണു. റോസാപ്പൂവിരിച്ച പാതയല്ല അതു്. അവിടമെങ്ങും കാരമുള്ളും കരിങ്കൽക്കഷണങ്ങളുംകൊണ്ടു് നിബിഡമായിരുന്നു. പുഴുക്കൾ!—വളഞ്ഞുകുത്തി, വിടൎന്നു നീളുന്ന പുഴുക്കൾ—രക്തദാഹത്തോടെ എന്നെ സമീപിക്കുന്നു!! ഹൊ! എന്റെ ദേഹം കോരിത്തരിച്ചുപോയി! ഒരു തണുത്ത കാററു് 'ശീൽ'ക്കാരത്തോടെ അതിലെ പാഞ്ഞലറിവന്നു.

വടക്കുവശത്തുനിന്നും തെക്കുവശത്തുനിന്നും ഈററ ഞെരിഞ്ഞൊടിയുന്ന ശബ്ദം!—നല്ല മാലപ്പടക്കം പൊട്ടിക്കുന്നതുപോലെ. അടുത്തെവിടെയൊ ആനയുണ്ടു്!! ചുററുപാടുകളെപ്പററി എനിക്കു് ഓൎക്കാൻ വയ്യാ!!!

ഏറുമാടത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്തേയ്ക്കു് ഞാൻ കണ്ണോടിച്ചു. അതു ഒരു വിരിപ്പാണു്. ഇടയ്ക്കിടെ ഓറഞ്ചുതൈകളും വളരുന്നുണ്ടു്. അവിടെ എന്തോ വെളുത്തുകാണാം. ഞാൻ സാവധാനം ഒന്നു നീങ്ങിനോക്കി. അതൊരു മനുഷ്യരൂപംതന്നെ—എനിക്കു് തെല്ലൊരാശ്വാസം തോന്നി.

ആ മനുഷ്യരൂപം അടുത്തടുത്തുവന്നു. പുറത്തൊരു മാറാപ്പും കയ്യിൽ ഒരു വെട്ടുകത്തിയുമുണ്ടു്. വയസ്സുചെന്നു് ക്ഷീണിച്ച ഒരു അസ്ഥിപഞ്ജരം! അയാളുടെ നട്ടെല്ലു് 'നാലുമണി'യുടെ രൂപം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. രണ്ടു പല്ലും സാമാന്യത്തിലധികം വീൎത്ത ഒരു പഴഞ്ചൻകോട്ടുകൊണ്ടു് ആ ദേഹം പൊതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നീട്ടി കെട്ടി വച്ചിട്ടുള്ള അയാളുടെ വെളുത്തു നരച്ച തലമുടി ആ അസ്ഥിപഞ്ജരത്തിനു് ഒരു ഭാരമൊ അലങ്കാരമൊ എന്നു വിവേചിക്കാൻ പ്രയാസം.

ആ കിഴവൻ എന്റെ നേരെ പകച്ചൊരുനോട്ടം. ഒന്നുരണ്ടു് ത്തറന്ന ചുമകൾ ആ അസ്ഥിക്കൂട്ടിൽ നിന്നും വിമോചിതമായി. പിന്നീടയാൾ വിക്കിവിതുമ്പി ചോദിച്ചു.

"ഏതാണു്?"

അലക്ഷ്യമായി അവിടെ കയറിച്ചെന്ന എന്റെ അപമൎയ്യാദയെ ആ ചോദ്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചുപോയി.

"എന്റെ നാട്ടു് കുറെ അകലെയാണു്. ഒരു നായാട്ടു പ്രമാണിച്ചു് ഇവിടെ വന്നതാണു്"

"....തനിച്ചോ?"

"അല്ല; ഞങ്ങൾ അഞ്ചാറുപേർ ഉണ്ടു്. അവരെല്ലാം മൂന്നാററിൽ താമസിക്കുന്നു. ഏറുമാടം ഒന്നു കാണാൻവേണ്ടി ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടിറങ്ങിയെന്നേയുള്ളു." ഞാൻ ഒരു ക്ഷമാപണം അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

"ഏറുമാടം എന്തു കാണാൻ? ആനയുടെ കാലുകൊണ്ടു് ചാകാൻ ഭയമില്ലേ? അതുകൊണ്ടിങ്ങനെ വച്ചുകെട്ടി ഉണ്ടാക്കി."

തോക്കു് ഒരു മരത്തിൽ ചാരിവച്ചിട്ടു് ഞാൻ അഞ്ചാറടി ഏറുമാടത്തിന്റെ ചോട്ടിലേക്കു് നടന്നു. വൃദ്ധൻ പുറത്തുനിന്നും ഭാണ്ഡം അഴിച്ചു് നിലത്തുവച്ചിട്ടു് അതിൽ കയറി ഇരുന്നു. ആ വൃദ്ധനു് എന്നോടു് വളരെയൊക്കെ പറയുവാൻ ആകാംക്ഷയുള്ളതായി കണ്ടു. അവിടം നായാട്ടിനു പററിയ പ്രദേശമല്ലെന്നും കുറേക്കൂടെ കിഴക്കോട്ടു് പോകുന്നതാണു് നായാട്ടിനു് സൌകര്യമെന്നും മററും പറഞ്ഞു. തന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുമായി താൻ നടത്തിയ മല്ലയുദ്ധങ്ങളെപ്പററിയും അയാൾ വീറോടെ വിവരിച്ചു. അയാൾ പണ്ടു് ഒരു വലിയ ധനവാനായിരുന്നുവത്രെ! ആ വിരിപ്പും ഓറഞ്ചുതോട്ടവും അയാളുടേതായിരുന്നു. ആ അസ്ഥിപഞ്ജരത്തിന്റെ രസംപിടിച്ച സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"ഇപ്പോൾ ഈ വിരിപ്പും തോട്ടവും ആരുടെ വകയാണു്?"

"ഇപ്പോളിതു് കുഞ്ഞച്ചൻമുതലാളീടെയാണു്. വെട്ടി, കൃഷിയിറക്കി, മണ്ണു പാകപ്പെടുത്തിയതു് ഈ ഞാനാ!"

"എന്നിട്ടു് എന്തുപററി?"

"എന്തുപററാനാ. ഈ സ്ഥലം മുഴവൻ ആ മൊതലാളി പററിച്ചുമേടിച്ചു. തീറെഴുതിമേടിച്ചപ്പൊ തന്നതു പതിനഞ്ചു രൂപയാ! അഞ്ഞൂറുപറഞ്ഞതാണു് ഞാൻ കൊടുത്തതു്. അവൻ എന്നെ കുത്തിക്കൊന്നെങ്കി ഇതിലും ഭേതമായിരുന്നു.

"എങ്ങിനെ? ഒന്നു വിവരിച്ചു പറയാമോ?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെ? അയാളു് സ്ഥലം വന്നുകണ്ടു. തൃപ്തിയായി. ഇത്രയും നല്ല പതാല സ്ഥലം ഇവിടെ എവിടെ കിട്ടും? മോഹവില അഞ്ഞൂറുപറഞ്ഞു മൊതലാളി എന്നുവച്ചാൽ നെല്ലെല്ലാം പഴുത്തു കതിരങ്ങനെ പറവടിച്ചതുപോലെ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അതുകണ്ടപ്പോ അയാളു പറഞ്ഞു അഞ്ഞൂറുരൂപാ തരാമെന്നു്. വസ്തു തീറെഴുതിവാങ്ങിച്ചിട്ടു് അയാളു് പതിനഞ്ചുരൂപായെടുത്തുനീട്ടി. ഞാമ്പറഞ്ഞു 'എടാ പോക്രീ! കൊണ്ടുപോയി നക്കിത്തിന്നോന്നു്! രൂപാ അയാളു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടു പോയി. എന്തു ചെയ്യാനാ? വിധി!

"എനിക്കാണെങ്കിലെണീക്കാനും വയ്യാ! പററുന്ന കാലത്തായിരുന്നെങ്കി ഇവനല്ല, ഇവന്റെ മററവനടുക്കൂലാ എന്നോടു്." വികാരവിക്ഷോഭത്താൽ ആ എല്ലിന്റെ കൂമ്പാരം ഒന്നു വികസിച്ചു. രണ്ടുമൂന്നു തുറന്ന ചുമകൾകൂടി അയാളുടെ കണ്ഠത്തിൽക്കൂടെ അലറിപ്പുറത്തു ചാടി.

"ഒരു നാലുകൊല്ലം മുമ്പു് ഞാനീ വിരിപ്പിലെ ആനയോടിച്ചിട്ടു് ഇതിലേവന്നപ്പോ ആ കുററിക്കാടില്ലെ, അതിന്റെ പിറകീന്നു് ഒരു കരടി ചാടി എന്റെ തോളേക്കേറിയൊരു പിടുത്തം. ഞാൻ തിരിഞ്ഞു് അതിന്റെ കഴുത്തിൽ ഞെക്കിപ്പിടിച്ചു. മൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോ ഞാൻ കഴുത്തീന്നു വിട്ടു. അതു് മലന്നടിച്ചു് വീണു് കട്ടച്ചോര ചർദ്ദിച്ചു ചത്തു. ഞാൻ കയ്യൊന്നു വീശ്യാ മതി ഈ മൊതലാളീം അവന്റെ വാല്യക്കാരനും വീഴാൻ. ഞാൻ ഏതായാലും ഇവിടെനിന്നു മാറാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. തീറെഴുതിയേപ്പിന്നെ ഞാമ്മിതയ്യാറില്ല. എന്റെയാവശ്യത്തിനു് ഞാങ്കൊയ്തെടുക്കും. ഓറഞ്ചും കാട്ടുകിഴങ്ങും പറിച്ചു തിന്നും. ഇന്നലെ പട്ടിണിയാണു്. ദേ! ഇതുകണ്ടോ? കാട്ടിലെ മാങ്ങയാ നല്ലരുചിയാ." ഇത്രയും പറഞ്ഞു അയാൾ ആ പഴഞ്ചൻ കോട്ടിന്റെ പോക്കററിൽനിന്നു് ഒരു മാമ്പഴം എടുത്തു് എനിക്കു നീട്ടി.

അത്രയ്ക്കു് വലിയ മാങ്ങയല്ല. ഞാൻ അതു് കടിച്ചുതിന്നു. ഞാൻ തിന്നനേരംകൊണ്ടു് അയാൾ മാറാപ്പിൽനിന്നു് ഒരു ഓറഞ്ചും എടുത്തുനീട്ടി. ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞു.

"തിന്നോളു! എനിക്കിതുമതി."

"ദ പാരാ, ഇതുംകൂടെ തിന്നണം. ഇതുഞാന്നട്ടുവളർത്തീതാ." എന്തൊരഭിമാനമാണു്

ആ വാക്കുകളിൽ സ്ഫുരിച്ചിരുന്നതു്! ഞാൻ അതു് സ്വീകരിക്കുകതന്നെചെയ്തു. ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെചെന്ന ഒരു വിരുന്നുകാരനെപ്പോലെ ഞാൻ അഭിനയിച്ചു. ഹൃദ്യമായ ആ സ്വീകരണസന്നദ്ധത എന്നെ ആനന്ദിപ്പിച്ചു. ഈ കാടിന്റെ നടുവിൽ, ഈ അസ്ഥിപഞ്ജരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ എങ്കിലും പ്രതിഫലം ആശിക്കാത്ത ത്യാഗമയമായ മനുഷ്യത്വം ഉണ്ടല്ലോ? ആ വൃദ്ധന്റെ ക്ഷയിച്ചുപോയ കായികശക്തിയും അക്ഷയമായ മാനസികബോധവും എന്നിൽ ആദരവിനെ ഉളവാക്കി. ഘനമേറിയവാക്കുകൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി പെറുക്കിയെടുത്തുവച്ചു് ദൃഢമായ വാചകങ്ങളെ ഘനമേറിയ സ്വരത്തിൽ പുറത്തുവിടുമ്പോൾ, എന്റെ പ്രസംഗപാടവം ലജ്ജിക്കുകയായിരുന്നു. ആ നേതാവിന്റെ നേരേ കൂപ്പുകൈകളുയർത്തിക്കൊണ്ടു് യാത്രപറഞ്ഞു. "സമയംവൈകുന്നു; ഞാൻ പോകട്ടെ." "എന്താ തിറുധി? കൊറച്ചുകൂടെക്കഴിയട്ടെ."

"മൂടൽമഞ്ഞു് താഴോട്ടിറങ്ങിവരുന്നതുകണ്ടില്ലേ? എനിക്കു്പരിചയമില്ലാത്ത സ്ഥലമല്ലേ ഇതു്? ഞാൻ പോകട്ടെ! ഈ സ്വീകരണം ഞാൻ മറക്കുകയില്ല. ഞാൻ ഒരു രൂപാതരട്ടെയോ? വൃദ്ധനു് ശരീരംകൊണ്ടു് അദ്ധ്വാനിക്കാൻ വയ്യാത്തകാലമല്ലേ?" ഞാൻ വേഗത്തിൽ പേഴ്സിൽനിന്നു് ഒരു വെള്ളിരൂപാഎടുത്തു് വൃദ്ധന്റെ നേരേനീട്ടി.

എന്റെ മാംസപേശികളേക്കൂടി വിറപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആ വൃദ്ധൻ പരിഹാസസൂചകമായി ചിരിച്ചു. "ഞാൻ ഇന്നുവരേയും ആരുടെയും അദ്ധ്വാനഫലം പററിയിട്ടില്ല. ഇതു് നാണയമാണു്. ഇതിൽ വിയർപ്പുണ്ടു്; ചോരയുണ്ടു്; പാപമുണ്ടു്—എനിക്കിതുവേണ്ട." എന്റെ ജാള്യതയെ മറയ്ക്കുവാൻശ്രമിച്ചു. ആ വൃദ്ധന്റെനേരെ നോക്കുവാൻ എന്റെ അഭിമാനം അനുവദിച്ചില്ല. ഒരു മൂകമാപ്പുസാക്ഷിയായി ഞാൻ അവിടെ കുറെ നിമിഷങ്ങൾനിന്നു. വൃദ്ധൻ എന്തൊക്കെയോപറയുകയായിരുന്നു. അവസാനം എനിക്കു് വിടതന്നു. ആ ചടഞ്ഞശരീരം നിവത്താവുന്നിടത്തോളം നിവന്നു. ഒരു കൃതാത്ഥത ആ വരണ്ടചുണ്ടുകളെ വലയംചെയ്തു. ഗ്ലാനിചേന്ന ആ മുഖം ഒന്നു വികസ്വരമായി,—ഞാൻ തോക്കുംഎടുത്തുകൊണ്ടുയാത്രയായി. പോകുന്നവഴി തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ എനിക്കു് ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ ആ കാട്ടിനുള്ളിൽക്കൂടെ താഴെ ഇറങ്ങി. വളരെ അധികം ദൂരംനടന്നു. പിന്തിരിഞ്ഞു് ഏറുമാടത്തെ ഒന്നുകൂടിനോക്കി. മരത്തിന്റെ ചോട്ടിൽനിന്നും ഏറുമാടത്തിലേയ്ക്കു് ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അപകടംപിടിച്ച ആ ഗോവണിയിൽക്കൂടെ ആ അസ്ഥിക്കൂട്ടു് ഇഴഞ്ഞു് കയറുകയാണു്.

ഞാൻ നടന്നു. വന്നവഴിയിലൂടെ ഇഴഞ്ഞുവലിഞ്ഞു നടന്നു.

പിറേറദിവസം ഞാൻ പട്ടണത്തിലെത്തി. തോളിയിൽപൊതിഞ്ഞ ആ അസ്ഥിക്കൂട്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ രൂഢമൂലമായ അദ്ധ്വാനാവേശം, ദൃഢചിത്തത, തീവ്രമായതീക്ഷ്ണത—ഇവ എന്റെമനസ്സിൽ ഒരു വേലിയേററം ഉണ്ടാക്കി. എന്റെമാനസം തുളുമ്പിത്തുടിച്ചു. ഞാൻ ആ രൂപത്തെ ആരാധിച്ചു.

പട്ടണം! എന്തുസുന്ദരമായപട്ടണം! മണിമാളികകൾ, റോഡുകൾ, കടകൾ, വിശാലശാലകൾ, ദേവാലയങ്ങൾ, ഭോജനസ്ഥലങ്ങൾ....എല്ലാം മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെമോഹനപ്രതിഫലനങ്ങൾ!

പട്ടണത്തിൽ എന്തൊരുതിരക്കു്! വണ്ടിവലിക്കുന്നവർ, ചുമടുചുമക്കുന്നവർ' റോഡുവെട്ടുന്നവർ, വില്പനക്കാർ, പ്രസംഗക്കാർ, പിച്ചപ്പാളക്കാർ, കാഷായവേഷക്കാർ....ഇവരെല്ലാം.....? അതെ, ഇവരെല്ലാം എവിടെനിന്നുവന്നു? എവിടെപോകുന്നു? എന്തുചെയ്യുന്നു?

അവർഅദ്ധ്വാനിച്ചു് ലോകം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു—സുന്ദരമായലോകം?

* മുഹൂർത്തം കാത്ത്.

(എം. പി. മേനോൻ, ബോംബെ.)

സുരപഥം തന്നിൽനിന്നെന്നെനോക്കി
പറയുകയാണാ സുരമ്യതാരം:

"പരിലസിക്കുന്ന നമുക്കെഴുമീ
പരിധിയിൽ നമ്മളിന്നങ്ങുമിങ്ങും
ശരിതന്നെയെങ്കിലുമോതിടാമൊ
കരുതുന്നതെന്തുനാമീനിലയിൽ?"

"പറയാം ഞാൻവിണ്ണിൻ കെടാവിളക്കേ
അറിയുന്നുണ്ടെല്ലാരഹസ്യമിന്നും
ഒരുദിനമർഹതയുണ്ടെനിക്കും
പരിവർത്തനത്തിനതുവരേക്കും
സതതം ഞാനാസന്മുഹൂർത്തവും കാ-
ത്തതിനെന്നും പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും."

ശരിയെന്ന ഭാവത്തിൽ വാനിൽനിന്നും
ചിരിതൂകിനില്ക്കുന്നു താരമിന്നും!

---

* (തോമസ് ഹാർഡി.)

എന്തിനാണവർ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതു്? കുടലിൻെറ ചുരുളുകൾ നിവൎത്താൻ?— ഒരുചാൺഉദരം നിറക്കാൻ. അതിനു ഇത്രവളരെപണിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ജീവരക്തം വിയൎപ്പാക്കി വാററുന്നതുകണ്ടില്ലേ?—ജീവരക്തം കൊണ്ടു കട്ടപിടിപ്പിച്ചതാണു് ആ സുന്ദരമന്ദിരങ്ങളുടെ ഓരോകല്ലുകളും!!

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരേയും ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. മാംസമററശരീരങ്ങൾ! പക്ഷെ ആ വൃദ്ധനിൽകണ്ട ദൃഢചിത്തത ഇവരിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടു്. വാടിത്തളൎന്നുവീഴുന്നവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുയത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു! ഉഗ്രമായവ്യഗ്രതയുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു് പട്ടണം ഞെട്ടുംവിധം പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

സാഹോദര്യത്തിൻെറ ഞരമ്പുകൊണ്ടു് അവരെ ഒരു മാലയിൽ കൊരുത്തുകഴിഞ്ഞു. വിപ്ലവത്തിൻെറ രക്തമാണു് ആ ധമനിയിൽക്കൂടെ ഒഴുകുന്നതു്. അവർ അണിചേൎന്നുകഴിഞ്ഞു. ആയാലും ആ അണിയെപൊട്ടിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

(അവകാശം സി. വി. പോൾ നെച്ചൂപ്പാടത്തിനു്.)

പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ!

ഡിററക്ടീവുനോവൽ.

	രൂ.	ണ.
അത്ഭുതമോഹിനി	2	0
കോമളനന്ദിനി	2	0
രാജം	1	8
മിന്നൽകേസരി	1	4
കുമാരിതങ്കം	1	0
കനകസുന്ദരി	1	4
പ്രേമപ്രദീപം	1	8
വിജയവീരൻ	0	8

സാമുദായികനോവൽ.

	രൂ.	ണ.
വിവാഹം	1	0
ഭാരതി	1	0
ദേവമ്മാൾ	0	8
ഓമനമകൾ	0	8
ചന്ദ്രിക	1	0
റാണിമല്ലിക	1	8
വേലക്കാരി	1	0
പ്രഭുകുമാരി	1	8
സിനിമാനടി	1	0
മനോഹരി	2	4
രക്തബാഷ്പം	1	0
ലളിത	1	8
അമ്മായിഅമ്മ	0	4
അപരാധിനി	0	4
കല്യാണി	0	6
കടൽക്കള്ളൻ	0	6
പ്രേമസദനം	0	6
[illegible]ന്നത്തെ സൂത്രം	0	3

	രൂ.	ണ.
മദനഭൂഷണൻ	0	[illegible]
ശാരദാമ്മ	0	4
ശിശുപാലൻ	0	4
വിശ്വമോഹിനി	0	4
കനകമ്മ	0	4
അനുരാഗം	0	4
കുട്ടിത്തങ്കമ്മ	0	12
രാജേശ്വരി	0	8
പതിവ്രതകൾ	0	6
കാഞ്ചനവല്ലി	0	3
മാലതി	0	3

ഗദ്യനാടകങ്ങൾ.

കുലാംഗന	1	4
മഹിള	1	0
പ്രേമയാചകി	1	0
അമ്മ	0	12
രാഗസുഷമ	0	12
ശാരദ	1	8
സഹോദരി	1	0
അനിയത്തി	1	0

ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ.

സ്നേഹശൃംഖല	0	8
കാമുകന്റെ കണ്ണുനീർ	0	6
കൈരളീമുരളി	0	8
ഋതുസംഹാരം ഭാഷ	0	6
ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം ഭാഷ 6-ാം സർഗ്ഗം	0	4
മാധവി	0	6

	രൂ.	ണ
കാളിയമർദ്ദനം	0	6
മനോരമ	0	6
പൂനിലാവ്	0	6
കുസുമം	0	6
പത്മിനി	0	6
പത്മിനി	0	3
വനിതാമണി	0	8
രമ	0	3
വ്യാസോത്സവം	0	3
വിലസിയപൂവ്	0	4
വാമനവൃത്തം	0	6
നീതിസാരം ഭാഷ	0	4
ബാലഹാരം	0	6
ശൃംഗാരതിലകം ഭാഷ	0	4
സരസകവനങ്ങൾ	1	0
സാവിത്രി	0	6

ചെറുകഥകൾ.

ശൈഥില്യങ്ങൾ 10 കഥ	1	0
മുതലാളി 5 കഥ	0	8
മന്ദഹാസം 5 കഥ	0	8

ദാമ്പത്യവും മററും.

പാചകമനോരമ	1	0
അംഗലക്ഷണം	0	8
രതിരസാർണ്ണവം	0	12
കന്ദർപ്പചൂഡാമണി	1	8
മദനസാമ്രാജ്യം	2	0
രതിമനോരമ	0	12
മദനമണ്ഡലം	0	8

N. B. ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞു വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതല്ല. ഒരു രൂപായിൽ കുറഞ്ഞ പുസ്തകം വേണ്ടവർ പുസ്തകവിലയും, അഞ്ചലിൽ 5 ചക്രവും, തപാലിൽ 5 അണയും കൂടി മുഴുവൻ സംഖ്യയ്ക്കും സ്റ്റാമ്പയയ്ക്കുക.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം:—

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ്, & ബുക്ക്ഡിപ്പോ,

മുല്ലയ്ക്കൽ—ആലപ്പുഴ.

വാൎദ്ധക്യവും പ്രവൎത്തനവും.

(പന്തളം—രാഘവപ്പണിക്കർ.)

മനുഷ്യനു് പ്രായംകൂടിവരുന്തോറും പ്രവൎത്തനത്തിനുള്ള സന്നദ്ധതയും കെല്പുംകുറഞ്ഞു വരുന്നതു് സ്വാഭാവികമാണു്. നാല്പതുവയസ്സായാൽ വാൎദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചുതുടങ്ങുന്നു എന്നു് സാധാരണക്കാർ വിശ്വസിച്ചു നിരാശപ്പെടുന്നതായിക്കാണാറുണ്ടു്. അത്രയും പ്രായമായാൽ ജോലി ചെയ്യാൻ പ്രയാസമാണെന്നത്രെ അക്കൂട്ടരുടെ ധാരണ. ഈ ധാരണ കേവലം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒന്നാണെന്നും, സന്മനസ്സും സന്നദ്ധതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതു പ്രവൎത്തനത്തിനും വാൎദ്ധക്യം പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നും തെളിയിക്കുന്നതിനു എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ശേഖരിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇതിനേക്കുറിച്ചു് ഒരു ഇംഗ്ലീഷുമാസികയിൽ കണ്ട ചില വിവരങ്ങൾ അടിയിൽ കുറിക്കുന്നതു് വായനക്കാൎക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു:—

മഹാബലശാലിയും അതിനിഷ്ഠുരനുമായിരുന്ന 'ഫറോ'രാജാവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തെയും തോല്പിച്ചു് "ഇസ്രയേൽ മക്കളെ" അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു് എൺപതുവയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന 'മോശ' എന്ന ആട്ടിടയനെയാണു് ദൈവം നിയോഗിച്ചതു്. ആ വൃദ്ധനു് അനേകായിരം അടിമകളെ അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ച കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. (ബൈബിൾ)

1944-ൽ അറുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന 'ഡൗഗ്ലസ്മൗസൺ'(Douglas Mawson) അൻറാർട്ടിക്ക പ്രദേശത്തേക്കുള്ള നാലാമത്തെ യാത്രയ്ക്കു് സന്നദ്ധനായതോൎക്കുമ്പോൾ അലസരായ നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കു അത്ഭുതം തോന്നിയേക്കാം.

ഒരിക്കൽ 'പൈഫ്' ദ്വീപിലെ 'കൗസ്' എന്ന സ്ഥലത്തു് മൂന്നുവയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കുട്ടി വെള്ളത്തിൽവീണു ചാകാൻതുടങ്ങിയപ്പോൾ എഴുപതു വയസ്സുകാരനായ 'ജോൎജ്ജ്ലോക്കി' എന്നവൃദ്ധൻ സധൈൎയ്യം വെള്ളത്തിൽചാടി നീന്തിച്ചെന്നു് ആ പൈതലിനെ രക്ഷിച്ചകഥ ആരെയാണു കോൾമയിർക്കൊള്ളിക്കാത്തതു്?

ക്യാനഡായിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന 'ഡബ്ളു' എൽ. മെക്കൻസികിംഗ്' (W. L. Meckenzie King) കൃത്യനിഷ്ഠയോടും സ്ഥൈൎയ്യത്തോടുംകൂടി എഴുപത്തൊന്നാമത്തെ വയസ്സു തികയുന്നതുവരെ തന്റെ കൃത്യങ്ങൾ ഏറ്റവും ഭംഗിയായി നിൎവ്വഹിച്ചിരുന്നതായിപ്പറയപ്പെടുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അതേ പ്രായക്കാരനായ 'ലോർഡ് ആഷ്ഫീൽഡ്' (Lord Ashfield) 'ദി ലണ്ടൻ പാസ്സൻജർട്രാൻസ്പോൎട്ട് ബോർഡിനെ' ഇന്നും നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു് മി: വിൻസ്റ്റൻചൎച്ചിൽ കാണിച്ച ഊൎജ്ജസ്വലതയും ധൈൎയ്യവും ആൎക്കാണു് വിസ്മരിക്കാൻകഴിയുന്നതു്.

1948 നവംബർമാസം 30-ാംതീയതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു എഴുപത്തിമൂന്നു വയസ്സു് പൂൎത്തിയായതു് എന്നുള്ളതും ഓൎത്തിരിക്കേണ്ടതാണു്.

ഒരുവനു് നാല്പതോ, അൻപതോ, അറുപതോ വയസ്സു തികഞ്ഞാലും പ്രായാധിക്യം ഭവിച്ചു എന്ന കാരണംകൊണ്ടു് പ്രവൎത്തനങ്ങളിൽനിന്നു പിന്തിരിയേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവൻ ധീരധീരം ആശാഭരിതനായി പുരോഗമിക്കയാണു് വേണ്ട

തു്. എൺപതു വയസ്സായിരുന്നാൽ തന്നെയും 'ഷമാശ്രയ'യെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമായിരിക്കും.

പ്രായാധിക്യത്തെ വകവയ്ക്കാത്ത വേറൊരു ധീരനാണു് "ചാർളിബ്രൌവർ" (Charlie Brower) എൺപതു വയസ്സുള്ള ആ വൃദ്ധൻ "ബാറോവി"ലെ ആർട്ടിക്ക് തീരങ്ങളിൽ, വേണ്ട സാധനസാമഗ്രികൾ ശേഖരിച്ചു് അന്വേഷകന്മാരായ സഞ്ചാരികളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതൊരുവനേക്കാളും അലാസ്കായിലെ ആർട്ടിക്കുതീരത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിവുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിനാണു്.

ക്യാനഡായിൽ ഒട്ടാവാക്കാരനായ 'റോളാ, എച്ചു് ക്രെയിൻ' (Rolla. H. crain) ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയായിരുന്നകാലത്തു് അച്ചടിജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. 1870-ാം മാണ്ടിടയ്ക്കു് ഒരുഹാൻഡ് പ്രസ്സിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി സ്വഗൃഹത്തിലെ ഒരു മുറിയിലിരുന്നു് അയാൾ കാർഡുകൾ അച്ചടിച്ചുകാലം കഴിച്ചുവന്നു. ഇപ്പോൾ അയാൾക്കു് എൺപത്തൊന്നു വയസ്സുപ്രായമുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും തന്റെ പ്രവൎത്തനം വിപുലമായ തോതിൽ നടത്തുന്നതിനുവേണ്ട മാൎഗ്ഗങ്ങൾ അയാൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു.

'ഫ്രഡറിക്ക് ഡബ്ളു ഗൗഡി' എന്ന മാന്യനു് ഇപ്പോൾ എൺപതു വയസ്സുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും നല്ല അച്ചുകളുടെ മാതൃകകൾ കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനകം വിവിധ ജാതിയിലുള്ള നൂററിഇരുപത്തൊന്നു മാതൃകകൾ അദ്ദേഹം പൂൎത്തിയാക്കീട്ടുണ്ടുപോലും.

അൻപത്തിനാലു സംവത്സരം 'പഞ്ച്' (Punch) കാർട്ടൂണിസ്റ്റായിരുന്ന സർ, 'ബർനാർഡ്പാ (ട്രിഡ്ജ്' അയാളുടെ എൺപത്തിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സുവരെ ആ പ്രവൎത്തനം കൃത്യവിലോപംകൂടാതെ നടത്തി. അതിനകം രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു കാർട്ടൂൺ ചിത്രങ്ങൾ നിൎമ്മിക്കുന്നതിനു് അയാൾക്കു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

'ജോൺവെസ്‌ലേ' യുടെ (John wesley) കഥ ഇതിലും ശ്രദ്ധേയമാണു്. എണ്പത്തിമൂന്നു വയസ്സുകാരനായിരുന്നപ്പോൾ കണ്ണിനു വിഷമംകൂടാതെ ദിവസം പതിനഞ്ചു മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ വായിക്കുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നു അദ്ദേഹം സങ്കടംപറഞ്ഞുവത്രെ. എൺപത്താറുവയസ്സായപ്പോൾ ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യത്തിൽകൂടുതൽ പ്രസംഗിക്കാൻ കഴിവില്ലെന്നു ലജ്ജാപൂൎവ്വം അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അത്രയും പ്രായമായിട്ടും എന്നും കൃത്യമായി രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കു എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനും മുപ്പതോ അൻപതോ മൈൽ കുതിരസ്സവാരിചെയ്യുന്നതിനും ആ വയോവൃദ്ധനു യാതൊരു സങ്കോചവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

1946-ൽ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ഏതാനും വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം ബ്രിട്ടന്റെ വാണിജ്യസമ്പ്രദായത്തെപ്പററി പഠിക്കുന്നതിനായി ലിവർപ്പൂളിൽ എത്തി. ആ സംഘത്തെ നയിച്ചതു് എൺപത്താറുവയസ്സുണ്ടായിരുന്ന പ്രസിദ്ധവ്യക്തി സർ, എം, 'വിശ്വേശ്വരയ്യ' ആയിരുന്നു.

"ഹാമർഷാപ്ററ" എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഉന്നതനും കൃശഗാത്രനുമായ ഒരുവൃദ്ധൻ തൊണ്ണൂററിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽപോലും വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി തന്റെ ദിനകൃത്യങ്ങൾ നിൎവ്വഹിച്ചതായി രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ബക്കിങ്ങാം ഷയറിയിലെ ഹോർട്ടിക്കൾച്ചറൽ പ്രദൎശനത്തിനു തൊണ്ണൂറുവയസ്സുള്ള മി: ജേ. 'റോംകിൻസ്' എന്ന തോട്ടക്കാരനു നാലു സമ്മാനം ലഭിച്ചകഥയും സ്മരണീയമാണു്. ലിങ്കൺഷയറിലെ കീൽബി എന്ന പ്രദേശത്തുള്ള മി: ജോൎജ്ജ് എം- തോംസൻ തൊണ്ണൂററിരണ്ടാമത്തെവയസ്സിൽ ഗ്രാമപ്പഞ്ചായത്തിന്റെ സാമാജികനായി വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട കഥയും ചിലൎക്കു് അത്ഭുതാവഹമായിത്തോന്നിയേക്കാം.

സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ 'ബർനാഡ്ഷാ' തന്റെ തൊണ്ണൂററിരണ്ടാം വയസ്സിലും നാടകമെഴുത്തു മതിയാക്കീട്ടില്ല.

ഒരു റിഫ്രഷർകോഴ്സു നടത്തുവാനുള്ള അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനായി തൊണ്ണൂററൊന്നു വയസ്സുള്ള 'ക്ലാറാപോൾഡിംഗ്' എന്ന വൃദ്ധ, കാലിഫോർണിയായിലെ 'ഓക്‌ലണ്ട്' സൎവ്വകലാശാലാ പ്രവൎത്തകന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഒരു അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ച വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

അതങ്ങനെ നില്ക്കട്ടെ. നമ്മുടെരാജ്യത്തിൽനിന്നുതന്നെയും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു ബദ്ധപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഏതാനും ചിലതുകൂടി വിവരിച്ചിട്ട് ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കാം. ലോകൈകവന്ദ്യനായിരുന്ന "മഹാത്മജി" മരണപൎയ്യന്തം വാൎദ്ധക്യത്തെ തൃണവൽക്കരിച്ച് ഓരോരോ പ്രവൎത്തനങ്ങളിൽ ഏൎപ്പെട്ടു ജന്മസാഫല്യം വരിച്ച കഥ വിവരിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ.

അഭിപ്രായധീരനും സുസ്ഥിരചിത്തനുമായിരുന്ന 'ജിന്നാസാഹിബ്ബ്' പ്രായാധിക്യത്തെ വകവയ്ക്കാതെ പോരാടിയതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നത്തെ പാകിസ്ഥാൻ എന്നുള്ളതും സുവിദിതമത്രെ.

ഇന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരതീയ നേതാക്കന്മാരായ രാജാജി, പട്ടേൽ, പണ്ഡിററ് നെഹ്രു മുതലായ മഹാരഥന്മാരും യുവാക്കന്മാരല്ല. ഏററവും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി അവർ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്ന ഭരണകൃത്യങ്ങൾ കൎമ്മധീരരായ യുവകേസരികൾക്കുപോലും അത്ഭുതമുളവാക്കുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

തന്റെ എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽപോലും ഒരു പ്രോവിൻസിന്റെ ഭരണം മാതൃകായോഗ്യമായി നിൎവ്വഹിച്ച പരേതയായ കവയിത്രി ശ്രീമതി, "സരോജിനിനായഡു"വിന്റെ പ്രവൎത്തികുശലത ഒരുക്കാണ് പ്രചോദനം നല്കാത്തതു്.

വാൎദ്ധക്യം പ്രവൎത്തനത്തിനു മാത്രമല്ല പ്രതിഭാവികാസത്തിനും ഒരിക്കലും ബാധകമായിത്തീരുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനു പല തെളിവുകൾ ഉണ്ട്.

'മൈക്കൽ ആൻജലോ' എഴുപത്തിഒൻപതാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ശില്പകലകൾ രചിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്. 'ഗലീലിയോ' എഴുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോഴായിരുന്നു ചന്ദ്രഭ്രമണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ പുതിയകണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു്. 'ഗേഥേ' എന്ന ജൎമ്മൻകവി "ഫാസ്‌ററ്" എഴുതിയതു് എണ്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണ്. എഴുപത്തെട്ടുവയസ്സുള്ളപ്പോൾ 'ഫ്രാൻക്ലിൻ' ഫ്രാൻസിൽ അമേരിക്കയുടെ ദൗത്യം വഹിക്കയുണ്ടായി. എഴുപതുവയസ്സു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് 'വെർഡി' ഒഥല്ലോവും ഫോൾസ്റ്റാഫും എഴുതിയതു്.

ഇതെല്ലാം പരിചിന്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ നാല്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ വാൎദ്ധക്യം നമ്മെ അസ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു എന്നോൎത്തു ഭയപ്പെടുന്നതു കേവലം മൗഢ്യമെന്നല്ലാതെ എന്താണു പറയേണ്ടതു്? ഈവക കാൎയ്യങ്ങളിൽ തെല്ലും നിരാശപ്പെടാതെ ദൈവവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ബുദ്ധിപൂൎവ്വം ജോലിചെയ്തു് മിതമായും കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടിയും ഉന്മേഷമായി ജീവിച്ചാൽ നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ഭാഗ്യവും വിജയവും സിദ്ധിക്കാതെയിരിക്കയില്ലാ എന്നു നമുക്കു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം.

കവിതാമഞ്ജരി

രണ്ടാം ഭാഗം

വില രൂ [illegible]

ഗ്രന്ഥകൎത്താ,
പുലിയന്നൂർ എസ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.

മീനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്പൎശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴുകവിതയുണ്ട്.

ഫാദർ ഏബ്രഹാം വടക്കേതിൽ അവൎകളുടെ, പ്രൌഢവും വിമൎശനപരവുമായ അവതാരിക പഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ.

ധാരാവാഹിയായ വാക്പ്രസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, മോഹനമായ ഭാവന, നവനവോല്ലേഖങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈദൎഭീരീതി, അകഷ്ടകങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ; നിരൂപകശിഖാമണിയായ അവതാരകൻ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുകതന്നെ. ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മൎദ്ദത്താൽ കവിഹൃദയത്തിൽ ഓളംതല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മൂൎത്തിരൂപങ്ങളാണ് 'കവിതാമഞ്ജരി'യുടെ ഈ ദ്വിതീയ ഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന 10 ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശാഭിമാനം, ആഷസംസ്കാരത്തോടുള്ള അളവററ ഭക്തി, പ്രകൃതിവിലാസദൎശനമാത്രയിലുളവാകുന്ന ആഹ്ളാദം, അമേയമായ ഭൂതാനുകമ്പ, അചഞ്ചലമായ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദൎഭാനുസാരേണയുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് ഓരോ കവിതയിലും ആണിയായി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. കവിയുടെ ഔചിത്യബുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും ആഴിയിലെ തരംഗപരമ്പരപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു.

ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

ചന്ദ്രാപ്രസ്സിലെ സുന്ദരമായ അച്ചടി! കമനീയമായ കവർ!

1 ശ്രീവിഷ്ണുപാദാദികേശാന്തവൎണ്ണന സ്തോത്രം (വ്യാഖ്യാനം) 1 രു
2 കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 8 ണ
3 രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം) 1 രു
4 അഞ്ജലി (കൃഷ്ണാവതാരസംഗ്രഹം) 1 രു
5 സുലോചന (ഗദ്യകാവ്യം) 1 രു

6 ലേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 2 രു
7 ദിലീപൻ 8 ണ
8 ശിവരാത്ര്യുത്ഭവം (തുള്ളൽ) 6 ണ
9 ബോധനമാലിക 1-ാംഭാഗം 8 ണ
10 ഭക്തദീപിക (ഒരു നിരൂപണം) 4 ണ

പുലിയന്നൂർ ബുക്ക്ഹൌസ്
A. O. & P. O. പാല
ബ്രാഞ്ചു്—തൊടുപുഴ.

മാനേജർ.
ചന്ദ്രാപ്രസ്സ്,
ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

ഗാന്ധിജിയും സ്ക്കൂൾ ജീവിതവും.

(ജി. ജാനകിക്കുട്ടി—വിദ്വാൻ, B. O. L.)

ഗാന്ധിജിയുടെ വിദ്യാലയജീവിതം സംഭവബഹുലമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഭാവിജീവിതക്രമത്തിന്റെ കളമൊരുക്കലായിരുന്നു. ക്ലാസ്സുകളിൽ പ്രാഥമികത്വം സ്വയം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും വ്യക്തിമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ആചാര്യന്മാരെപ്പോലും ആകർഷിച്ചു. കഥാനായകന്റെ സ്ക്കൂൾ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ ചില പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ മാത്രം ചുവടേ ചേർക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ വിദ്യാലയജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതു് പോർബന്തറിലാണു്. പുത്രന്റെ ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ പിതാവായ കബാഗാന്ധി രാജക്കോട്ടിലേയ്ക്കു് താമസം മാററിയതിനാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും അവിടെയുള്ള പ്രൈമറി സ്ക്കൂളിൽ ആരംഭിച്ചു.

കഥാനായകൻ പഠിത്തത്തിൽ മന്ദഗതിക്കാരനായിരുന്നു, എങ്കിലും പരാജയക്കോട്ടയിൽ മുട്ടാതെ ഓരോ ക്ലാസ്സും പിന്നിട്ടു് പന്ത്രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഹൈസ്ക്കൂൾ ജീവിതമാരംഭിച്ചു അവിടെയും കൂട്ടുകാരുടെ നിത്യലാളനയ്ക്കിടകൊടുക്കാതെ തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. സ്വതസിദ്ധമായ സങ്കോചമാണു് സംഘം പിരിഞ്ഞു് നിൽക്കാൻ കൂടുതൽ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അന്നത്തെ നിത്യസഹവാസം പാഠപുസ്തകങ്ങളോടായിരുന്നു. സ്ക്കൂളിൽ കൃത്യസമയത്തു് ഹാജരാകും. വൈകുന്നേരത്തെ മണിനാദത്തോടുകൂടി ബാലനും സ്ക്കൂൾ വളപ്പിനു് വെളിയിലിറങ്ങും. പിന്നെക്കാണുന്നതു് മാതൃസവിധത്തിലാണു്. സ്വന്തജനങ്ങളൊഴികെ മററാരോടും സംസാരിക്കാൻപോലും ഭയമായിരുന്നു.

എങ്കിലുംഭാരതമാതാവിന്റെ അരുമസന്താനത്തിനു്വേണ്ട വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കുന്നതായ ചില ഘട്ടങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ സ്ക്കൂൾജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്; അദ്ദേഹം ഹൈസ്ക്കൂളിൽ ചേർന്ന പ്രഥമവർഷത്തിൽ സ്ക്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ മിസ്റ്റർ ഗയിൽസ് പരിശോധനാർത്ഥം മഹാത്മാവിന്റെ ക്ലാസ്സിൽവന്നു. അദ്ദേഹം കേട്ടെഴുത്തിനു് അഞ്ചു് വാക്കുകളിട്ടു. അതിലൊരു പദം "കെററിൽ" എന്നായിരുന്നു. ഗാന്ധിജി തെററിച്ചെഴുതി. ഇൻസ്പെക്ടർ കാണാതെ അദ്ധ്യാപകൻ പാദരക്ഷയോടുകൂടിയ കാൽകൊണ്ടു് കുട്ടിയുടെ പാദത്തെ അമർത്തി. അടുത്ത കുട്ടിയുടെ സ്ലേററിൽ നിന്നും പദം കണ്ടെഴുതണമെന്നായിരുന്നു സൂചന. സത്യസന്ധനായ ഗാന്ധിദേവൻ ഗുരുവിന്റെ ഇംഗിതം അനുസരിച്ചില്ല. അതിനാൽ സത്യപരീക്ഷയിൽ മോഹനദാസ് ഗാന്ധിയും കേട്ടെഴുത്തു് പരീക്ഷയിൽ ക്ലാസ്സിലെ മററു കുട്ടികളും വിജയികളായി. അദ്ധ്യാപകന്റെ ധർമ്മവിലോപം ബാലന്റെ ഹൃദയത്തെ അല്പം ചലിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ആ ആചാര്യനോടുള്ള ഭക്തിക്കു് തെല്ലും ലോപം വരുത്തിയില്ല.

രസകരമല്ലെങ്കിലും മഹാത്മാവിന്റെ അനന്തരജീവിതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു സംഭവങ്ങൾകൂടി വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുണ്ടായി. വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പാഠപുസ്തകങ്ങളൊഴികെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ വായിച്ചിരുന്നില്ല. ക്ലാസ്സിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കണമെന്ന പ്രഥമചിന്തയാണു് പാഠപുസ്തകങ്ങളുരുവിടുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഒരു ദിവസം "ശ്രാവണന്റെ പിതൃഭക്തി" എന്ന നാടകഗ്രന്ഥം പിതാവിന്റെ മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ടു. കാന്തശക്തിപോലെ ആ പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചു. ഒരിയ്ക്കലുമുണ്ടാകാത്ത ആവേശത്തോടുകൂടി കഥമുഴുവൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. താമസിയാതെ പ്രസ്തുത നാടകകഥതന്നെ സിനിമായിലുംദർശിച്ചു. അന്ധരായ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ശ്രാവണൻ തീർത്ഥാടനത്തിനായി സ്വന്തചുമലിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പോകുന്ന കാഴ്ച രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ ചിന്തയിൽ മായാത്ത രംഗമായി ശേഷിച്ചു. കാണിയമെന്തെന്നുള്ള ഉൽബോധനം പ്രസ്തുത

കഥാഘടന ആ വന്ദ്യപുരുഷനിലുണ്ടാക്കയും ചെയ്തു.

താമസംവിനാ "ഹരിച്ഛന്ദ്രൻ" എന്ന നാടകം അദ്ദേഹം കാണാനിടയായി. പൂർവ്വഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നനുഭവിച്ച മാനസിക ബോധമാകുന്ന തിരി പ്രസ്തുത നാടക ദർശനത്താൽ കത്തിജ്ജ്വലിച്ചു. സത്യപാലകനായ ഹരിശ്ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ജീവിതമാരംഭിക്കാനുള്ള കളമൊരുക്കിയതിപ്രകാരമാണു്.

കൂട്ടുകാരുമായി സഹകരിക്കാനുള്ള ഭീരുത്വമായിരിക്കണം കായികാഭ്യാസങ്ങളിലും ഗാന്ധിജി അക്കാലത്തു് വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിച്ചതു്. പാദസഞ്ചാരംകൊണ്ടുള്ള ഗുണം പുസ്തകപാരായണം മുഖേന മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിനാൽ അതു മാത്രം നിത്യാഭ്യാസമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

മഹാന്മാരുടെ കൈയക്ഷരം അനാകർഷണമാണെന്നു് പറയപ്പെടുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെയും കൈപ്പട മോശമായിരുന്നല്ലോ. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസകാലങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത കാരണമായിരുന്നു മഹാത്മാവിന്റെ കൈയക്ഷരം അഭംഗിയാകാനുള്ള പ്രധാനകാരണം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയതിനു് ശേഷമാണു് കൈയക്ഷരത്തിനുള്ള മഹിമ അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സിലായതു്. എന്നാൽ കതിരിന്മേൽ വളംവച്ചാൽ വല്ലഫലവുമുണ്ടോ? എന്നാലും അനാകർഷണീയമെങ്കിലും ആത്മീയ ചൈതന്യം പ്രകാശിക്കുന്ന ഹസ്തലിഖിതങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ ഗാന്ധിഭക്തന്മാർ അനവരതം ശ്രമിച്ചിരുന്ന കഥ ആരുടേയും സ്മരണപഥത്തിൽ നിന്നും മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലല്ലോ.

മേൽപറയപ്പെട്ട ഏതാനും സംഭവങ്ങളൊഴികെ ഗാന്ധിജിയുടെ സ്കൂൾ ജീവിതത്തിൽ പരമപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. അനാഡംബരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്കൂൾ ജീവിതം 1887-ൽ മെട്രിക്കുലേഷൻ പാസ്സായതോടുകൂടി അവസാനിച്ചു.

പള്ളത്തിന്റെ കൃതികൾ.

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന ശബ്ദം' പൗരുഷത്തിൽ കൈവാളിളക്കം, വേലക്കാരുടെ വിയർപ്പുതുള്ളികളെക്കൊണ്ടു് വെള്ളിവാക്കുന്നതു്, പാവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ, അസമത്വത്തിന്റെ അന്തിമശ്വാസം, ഭാരതമാതാവിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ചുററികയും അരിവാളും ഇങ്ങനെ ഹൃദയഹാരികളായ നിരവധി അമ്ലാനമലരുകൾ—ഒരു മഹാകവിയുടെ ഹൃദയകേദാരത്തിൽ വിളഞ്ഞ മധുരഫലങ്ങൾ—കൈരളിക്കു് ഇതാ ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ച.

ഈ പന്ത്രണ്ടു പുസ്തകവും രണ്ടു വാല്യമായി ബയന്റുചെയ്തതു്.

ഓരോ വാല്യത്തിനും ൩ രൂപാവീതം.

12 പദ്യകൃതികൾ.

1 സ്വാഗതം	0 10 0	7 രക്തവേദി	0 10 0
2 സ്വാതന്ത്ര്യഭിക്ഷ	0 10 0	8 തൊഴിൽശാലയിലേക്കു്	0 10 0
3 സത്യപ്രഭ	0 10 0	9 കാലകല്ലോലം	0 10 0
4 ഹൃദയമർമ്മരം	0 10 0	10 ഇരുട്ടിലെ വെളിച്ചം	0 10 0
5 മധുരസ്വപ്നം	0 10 0	11 ഭാരതബന്ധു	0 10 0
6 പുഷ്പവർഷം	0 10 0	12 പള്ളിവാൾ	0 10 0

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

തിരു:—കൊച്ചിസംയോജനലക്ഷ്യം.

(കെ. സി.)

ഇന്നാണല്ലോ തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംയോജനം ജന്മംഎടുക്കുന്നസുദിനം. ഭാവിതലമുറകൾ കണക്കു കൂട്ടാവുന്ന അവിസ്മരണീയമായദിവസം. സംയുക്തഗവമ്മെൻറിൻെറ പ്രവത്തനം ഇന്നാരംഭിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൻെറയും കൊച്ചിയുടെയും രാജവംശ ചരിത്രത്തിൻെറ അന്ത്യഅദ്ധ്യായവും തിരു-കൊച്ചി സംയുക്ത ചരിത്രത്തിൻെറ പ്രഥമ അദ്ധ്യായവും യഥാക്രമം അവസാനിക്കുകയും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ചരിത്രസൃഷ്ടിവേളയിൽ ആഹ്ലാദത്തിൻെറയും അമർഷത്തിൻെറയും വീചികൾ നമ്മിൽ ഓളംതല്ലുന്നുണ്ടെന്നുള്ള പരമാത്ഥം മറച്ചുവയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇന്നു് ഭാവനയിൽ നാം കാണുന്ന ഏകലോകത്തിലെ അഭികാമ്യമായ ലോകപൗരത്വസമ്പാദനലക്ഷ്യം ഈ സംയോജനംകൊണ്ടു് അല്പമെങ്കിലും അടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ നേട്ടത്തെ ഓത്തു് നാം ആഹ്ലാദിക്കുകതന്നെയാണു വേണ്ടതു്. നമുക്കു ജനകീയഭരണം വന്നതിനുശേഷവും നമ്മോടാലോചിക്കാതാണല്ലോ ഈ സംയോജനം വന്നുചേന്നതെന്നോത്തു് അമർഷം ഉണ്ടാവുന്നതിലും തെററില്ല. ഭാരതം സ്വതന്ത്ര ആയതിനുശേഷം അതിലെ നാട്ടുരാജ്യക്കാർ കാണുന്നതു് അവരെ പാശ്ചാത്യരായ വെള്ളക്കാക്കു പകരം വടക്കേ ഇന്ത്യക്കാരായ കറുത്ത മനുഷ്യർഭരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു്. ഭാഷയിലോ ആചാരങ്ങളിലോ, ആഹാരക്രമങ്ങളിലോ തെക്കും വടക്കും ഉള്ള ഭാരതീയക്കു യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ഒന്നിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവരാജ്യമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു് മറെറാന്നും തന്നെ ഇരുകൂട്ടരെയും പരസ്പരം ബന്ധിക്കുന്നില്ല. നാരിഴയിൽ തൂങ്ങുന്ന ഈ വ്യത്യാസം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുവേണം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമുള്ള കൈകടത്തൽ നടത്തേണ്ടതെന്നു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ ഭാരതത്തിലെ പഴയ ചരിത്രങ്ങൾ വഴിക്കുവഴി ചോദിക്കുവാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതും ഓമ്മിക്കണം. അതെങ്ങിനെ ഇരുന്നാലും ഇപ്പൊഴത്തെ ഈ സംയോജനത്തിൻെറ ഗുണദോഷഫലങ്ങളെ കണക്കുകൂട്ടി നോക്കുന്നപക്ഷം ഗുണം ഏറിയും ദോഷം കുറഞ്ഞും ഉള്ള ഒന്നായി കാണാവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു സംയോജനത്തെ ആത്മാത്ഥമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണു വേണ്ടതു്. ഏറിയ കാലമായി രാജത്വം മുടിചൂടിയിരുന്ന തിരു—കൊച്ചി മഹാരാജാക്കന്മാർ അവരുടെ രാജാധികാരങ്ങൾ സ്വപ്രജകൾക്കായി വച്ചൊഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും ജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ രാജപ്രമുഖനായി ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സംയുക്തരാജ്യഭരണഭാരം ഏറെറടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു പരിവത്തനസംഭവമാണു് ഇന്നു് ശാന്തഗംഭീരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതെന്നു് കൃതജ്ഞതയോടും ആശ്വാസത്തോടുംകൂടി നാം ഓമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. രാജത്വവും, നാടുവാഴിത്വവും, ജന്മിത്വവും, മുതലാളിത്വവും അവസാനിപ്പിച്ചു് സമത്വസുന്ദരമായ ഒരു സോഷ്യലിസ്ററുവ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി സാമാന്യജനങ്ങൾ ലോകത്തിൻെറ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ പടപൊരുതുകയും വെടിപൊട്ടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാരതത്തിൻെറ തെക്കേക്കോണിൽ ആവക ഒന്നുംകൂടാതെ വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളിൽപെട്ട ജനങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു കോത്തിണക്കുന്ന ചങ്ങലയുടെ സുപ്രധാനകണ്ണിയായി രാജപ്രമുഖസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഇനിമേൽ തിരു-കൊച്ചി സംയുക്തരാജ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെന്നുള്ള ഒരേഒരു വർഗ്ഗ

മല്ലാതെ ഹിന്ദുവെന്നോ, ക്രിസ്ത്യൻഎന്നോ, മുസ്‌ലീം എന്നോ അവരിൽതന്നെ നായരെന്നോ ഈഴവനെന്നോ,ലത്തീനെന്നോ,സിറിയൻ എന്നോ ഉള്ള മതഭേദങ്ങളും ജാതിഭേദങ്ങളും ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുകയില്ലന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം. ആത്മീയകാര്യം ദൈവവും വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള സ്വതന്ത്രമായ ഒരു രഹസ്യ ഉടമ്പിടിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മതത്തെയും ജാതിയേയുംവച്ച് മനുഷ്യനെ വേട്ടയാടുന്ന സംപ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ചേമതിയാവൂ. വർഗ്ഗീയവിഷംഅതിരൂക്ഷമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ടുനാടാണ് കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും. ബുദ്ധിയും ബലവും ഉള്ളവർ രാഷ്ട്രീയാധികാരം കയ്യടക്കിവച്ച് സാമ്പത്തികചൂഷണം നടത്തുകഎന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ ലക്ഷണം. ദേഹാദ്ധ്വാനംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രത്തെ കെട്ടിഉയർത്തുന്ന പാവപ്പെട്ടതൊഴിലാളിക്കു ഇതിൽ പങ്കില്ല. ജീവിതഭാരം ചുമക്കുന്നതിൽ നരകയാതന അനുഭവിക്കുന്നവനും അവനാണ്. ജാതിയും മതവും പാവപ്പെട്ടവനു താങ്ങും തണലുമായിനിൽക്കുന്നില്ല. അവന്റെ പേരിൽ സമുദായസംഘടനകൾ സൃഷ്ടിച്ച് ഏതാനുംകുറെ ബുദ്ധിജീവികളും അവരെചുററിപ്പററിനിൽക്കുന്ന ദുരാഗ്രഹികളും മാത്രമാണു മററുള്ളവരുടെ ഓഹരികൾകൂടി അനുഭവിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിജീവികളുടെ ചൂഷണത്തിനു പ്രതിബന്ധം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ജാതിയുടെയും, സമുദായത്തിന്റെയും, പേരിൽ വക്കാണത്തിനു കച്ചകെട്ടുവാൻ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളേയും മതഭ്രാന്തന്മാരെയും അവർ ഇളക്കിവിടുന്നത്. മററുള്ളവരുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾകൂടി കയ്യടക്കിവച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ അന്തഃഛിദ്രവും അസ്വസ്ഥതയും സൃഷ്ടിക്കുന്നത് പ്രബലസമുദായങ്ങളിലെ ഉയർന്ന കൂട്ടരാണ്. എന്തുവന്നാലും അവർക്കു കൂടുതൽഗുണം ഉണ്ടാവത്തക്കവിധത്തിലുള്ള നയപരിപാടികൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിപ്രയോഗമാണ് അവർ ഒന്നാമതായി തിരയുന്നത്. വേദാന്തങ്ങളും, പുതിയ ഇസങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളും അവർ ഉരുവിടും. മുതലക്കണ്ണുനീർപൊഴിച്ചുകൊണ്ട് പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പുതിയ രാഷ്ട്രീയസംഘടനകളും തൊഴിലാളിസംഘടനകളും സൃഷ്ടിച്ച് അതുകളുടെ നേതൃത്വം അവർ കരസ്ഥമാക്കും. പൂച്ചയും എലികളുമായി ഒരു സഖ്യം ഉണ്ടായി പൂച്ചയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എലികളുടെ ഒരു ജാഥ പുറപ്പെട്ടകഥയാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മയിലെത്തുന്നത്. എലികളെ എല്ലാം വരിവരിയായിനിരത്തി നിർത്തി എന്തുവന്നാലും ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻപാടില്ലന്ന് അവരെ പൂച്ച ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ വിജയംസ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. പൂച്ചയോടു ബഹുമാനസൂചകമായി മുമ്പിൽ നിൽക്കുവാൻ എലികൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എല്ലാരെയും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി താൻ പിറകിൽ അവസാനമായി നില്ക്കുന്നതാണു നല്ലതെന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എലികളുടെവിവരമില്ലാത്ത അഭ്യർത്ഥന നിരസിച്ചു. അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി ജാഥയും പുറപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒററ ഒരു എലിപോലും അവശേഷിച്ചില്ല. ഇതുതന്നെ അല്ലേ ഇവിടുത്തെ സ്റ്റേററുകാൺഗ്രസിന്റെയും ഒരു ഏകദേശചിത്രം? വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അവർക്കുള്ള രാഷ്ട്രീയകാര്യം കാൺഗ്രസിനെ ഏല്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. കാൺഗ്രസ് വർഗ്ഗീയചിന്ത കൂടാതെ ദേശീയ താല്പര്യത്തോടുകൂടി എല്ലാർക്കും നീതിപൂർവ്വമായ സംരക്ഷണം നൽകുന്നതാണെന്നു ഉറപ്പ് നൽകി. അതനുസരിച്ച് രാഷ്ട്രീയം വെടിഞ്ഞ സമുദായസംഘടനകൾ കാൺഗ്രസിനുവേണ്ടിവോട്ടുനൽകി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കാൺഗ്രസിനെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ വിജയിപ്പിച്ചു. ഒന്നാമത്തെപ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന് രാജ്യംഭരിക്കാൻ, ആദ്യംമുതലെ കാൺഗ്രസ് പ്രസിഡൻറായിരുന്ന പ്രബലസമുദായത്തിലെ ആ ഉയർന്ന ആളത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഭരണവും നടന്നു. അവസാനം എന്തായി? ഇതു കാൺഗ്രസിന്റെ ദോഷമാണോ? ലജ്ജാവഹം!! കാൺഗ്രസ് എന്നു പറയുന്നതു് ഇവിടുത്തെ കുന്നും, മലയും, കായലും, കടലുമൊന്നുമല്ല.

അശ്രുധാര.

(തൃക്കൊടിത്താനം ഗോപിനാഥൻനായർ. ബി. ഏ.)

ജീവിതാർണ്ണവം തന്നി-
ലല്ലലിൻ കല്ലോലങ്ങ-
ളാവിലേതരമെന്നു-
മിരമ്പിക്കുതിക്കുന്നു!

ഘോരമായ് മുഴങ്ങുമാ-
ഗർജ്ജനം ഹൃദയത്തെ
സാരമായയ്യോ! നോവി-
ച്ചീടുന്നു നിരന്തരം!
ഒന്നു ഞാനഭിലഷി-
ച്ചീടവേ മററൊന്നെത്തി

ഛിന്നതപകന്നെന്റെ
മാനസം നീററീടുന്നു!
തൂമലരണിക്കാവി-
ലെത്തുവാനാശിച്ചെന്നും-
ലാമയമെരിയുമാ-
വന്മരുഭൂവിൽ ചെല്ലും;
പുണ്യസൽ പ്രത്യൂഷശ്രീ-
ദേവിയെ പ്രതീക്ഷിക്കെ
പിന്നെയുമിരുട്ടിന്റെ
കാട്ടിലേ ചെന്നെത്തീടും;
കാലത്തിൻ കരിങ്കൈക-
ളെപ്പോഴും കരിവാരി
കാരുണ്യമില്ലാതെന്റെ
ഗ്രന്ഥത്തിലെല്ലാം തേക്കും!
മാമകസ്നേഹം നേടാ-
നെത്തുന്നതെല്ലാം ശോക-

ധൂമിക വമിക്കുന്ന
നെടുവീർപ്പുകൾ മാത്രം;
പ്രേമത്തെയാരാഞ്ഞു ഞാൻ
പാഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ വരും
താപത്തെത്തരും ഘോര-
ക്രൂരിരുൾപ്പിശാചികൾ;
അത്തമോവലയത്തിൽ
നിന്നു ചാടുമ്പോഴെല്ലാം
ബദ്ധനാകുന്നു വീണ്ടും
മററൊരു വലയത്തിൽ!
എവിടെത്തിരഞ്ഞാലും
കാൺമു ഞാനനാരത—
മെരിയും നിരാശത-
ന്നുജ്ജ്വലസ്ഫുലിംഗങ്ങൾ.

ജനങ്ങളാണ്. ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതുതൊട്ട് മരിക്കുന്നതുവരെ വർഗ്ഗീയതൊട്ടിലിൽ കിടന്നു വളരുന്നവരാണ്. ആ വർഗ്ഗീയചിന്തയ്ക്കു അറുതിവരുത്തുന്ന കർശനനടപടികൾ ജനങ്ങൾ ധീരമായി സ്വീകരിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം ഇവിടെ ഏതു കാൺഗ്രസ്സുണ്ടായാലും വിശേഷമില്ല. വിളംബരംകൊണ്ടോ വിപ്ലവംകൊണ്ടോ അതു സാധിക്കാം. വ്യവസ്ഥാപിതരീതിയിൽ പടിപടിയായി വർഗ്ഗീയം നശിപ്പിക്കാമെന്നു പറയുന്നതിൽ കഴമ്പില്ല. അതിനുവേണ്ടി അത്രത്തോളം കാത്തിരിക്കുവാൻ ഇന്നുള്ളവർക്കു ആയുസ്സുപോരാ. അവരുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ സമുദായങ്ങൾ എല്ലാം ഉരുകിച്ചേർന്ന് ഒരേ ഒരു ജനത ഇവിടെ ഉണ്ടായിക്കാണണമെന്ന് അവർക്കും മോഹമുണ്ട്. സമത്വത്തിന്റെ സുന്ദരരൂപം ഈ ജന്മത്തിൽ ആസ്വദിക്കുവാൻ അവർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഒന്നുകിൽ മരണം അല്ലെങ്കിൽ പട്ടിണിക്കും, നഗ്നതയ്ക്കും, ഉച്ചനീചഭാവങ്ങൾക്കും, ജാതിമതചിന്തകൾക്കും വഴിയില്ലാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്രജനതയുടെ സൃഷ്ടി ഇതായിരിക്കണം തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചീസംയോജനലക്ഷ്യം. ഇന്നത്തെ അലങ്കോലങ്ങൾ എല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പാവപ്പെട്ടവരും ദരിദ്രരും ഒരു ചേരിയിൽ സംഘടിക്കുമോ? വ്യക്തിവിദ്വേഷം അവസാനിപ്പിച്ച് ചരടുപിടുത്തക്കാരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ നിഷ്പ്രഭമാക്കേണ്ട മഹായജ്ഞം ആരംഭിക്കുമോ? സംയോജനംമൂലം പാവപ്പെട്ടവന്റെ നേട്ടം അതായിരിക്കട്ടെ.

ആ പഴയ കടത്തുവഞ്ചി.

(അതിച്ചനല്ലൂർ, എൻ. കേശവപിള്ള, ബി.എ. എൽ. ററി.)

ദ്വാപരയുഗത്തിലെ ഒരു ഹേമന്തകാലപ്രഭാതം. ശൈത്യഭീതികൊണ്ടായിരിക്കാം നിബിഡമായ മൂടൽമഞ്ഞുകൊണ്ടു യമുന സ്വശരീരത്തെ മൂടിയിരുന്നതു്. ഭർത്തൃപാദങ്ങളിൽ സ്വജീവനസമർപ്പണം ചെയ്തു ധന്യയാകുന്നതിനു് അവൾ സാവധാനം മുന്നോട്ടുനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വനജിഹ്വകളായ പക്ഷികൾ നേരത്തെ ഉണർന്നു് ശീതാപഹാരിയായ ലോകബാന്ധവനെ "സൂരജ്ജ് കീജേ" വിളികൾകൊണ്ടു് ആദരിച്ചിരുന്നു. പ്രകൃതി ശാന്തമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇടിയും മിന്നലും വാതക്ഷോഭവും കൂടാതെ, വർഷിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന കാർമേഘപടലംപോലെ, ഉടലെടുക്കാൻ പോകുന്ന ഏതോ ഒരു മഹാഭാവം അന്തരീക്ഷം നിറഞ്ഞു തങ്ങിനില്ക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. യമുനയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ തുള്ളിക്കളിച്ചിരുന്ന കല്ലോലകുമാരികളുടെ അമർത്തിയ ചിരികളും പാർശ്വസ്ഥകളായ ലതായുവതികളുടെ മന്ദചലനങ്ങളും, അടക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ആഹ്ലാദം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഓളംതള്ളുന്നതിന്റെ സൂചനയായിരുന്നു. ഇരുകരകളിലേയും പ്രമാണികളായ തരുവരന്മാർ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന സംഭവത്തിൽ തങ്ങൾ കേവലം സാക്ഷികൾ മാത്രമാണെന്ന ഭാവത്തിൽ ഉദാസീനരായി നിലകൊണ്ടു.

യമുനയുടെ ദക്ഷിണപാർശ്വത്തിലുള്ള ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു് ഒരു കീർത്തനം കേൾക്കാറായി. വലത്തുകൈയിലിരുന്ന നയ്മ്പു്, ഗാനത്തിന്റെ താളത്തിനൊപ്പിച്ചു് ചുഴററിക്കൊണ്ടു് അനുരാഗമുഗ്ദ്ധഗാത്രയായ ഒരു യുവതി കടത്തുകടവിലേക്കു വരികയായിരുന്നു. വ്യായാമസംസ്കൃതമായ അവളുടെ ശരീരം യൗവനത്തിന്റേയും ലാവണ്യത്തിന്റേയും നിർല്ലോഭമായ അനുഗ്രഹത്താൽ സമലംകൃതമായിരുന്നെങ്കിലും ആ ദുർല്ലഭസമ്പത്തുക

വിശ്രമമല്പം പോലു-
മില്ലാതീ ദുർഭാരത്തെ
വിദ്രുതം സങ്കേതത്തി—
ലിറക്കാൻ ഗമിക്കുമ്പോൾ
ആയിരം വിഘാതങ്ങൾ
ബീഭത്സരൂപം കാട്ടി
ആഗമിച്ചീടുന്നെന്നേ
ഭയവിഹ്വലനാക്കി!
ചക്രവാളത്തിൻ സീമ-
യ്ക്കപ്പുറത്താനന്ദമാം
ചക്രയാനത്തിന്നൊലി-
യസ്പഷ്ടമായിക്കേൾക്കെ,
ജലതൃഷ്ണയാൽപ്പായും
കന്നുകാലികളേപ്പോ-
ലലയും ഞാനന്ത്യം
മാനസം വെണ്ണീറാകും.
കണ്ണുനീരിലൂടേവം
നീന്തുവാനാണെങ്കിലീ-
വന്ധ്യമാം ചെറുതോണി
യെന്തിനായെനിക്കേകി?
അക്കരെച്ചെന്നെത്തുമ്പോ-
ഴെങ്കിലും കൗതുഹല-
പ്പൊൽക്കരാവലിയെന്നിൽ
വീശിനിന്നേക്കാം പക്ഷേ
തീൻപോ മതിനകം
ബാഷ്പമാകവേ നിത്യം
വാൻവാന്നനന്തരം
യാതനശേഷിച്ചേക്കാം!

* * * * *

തീഷ്ണത കലരുന്ന
കണ്ണുനീർചൊരിഞ്ഞെന്നും
തീവ്രയാതനകളെ
ഹൃദയം കഴുകട്ടെ!!

ളിൽ അവൾ യാതൊരഭിമാനവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അവളുടെ ബാഹ്യസൗന്ദര്യങ്ങളെല്ലാമിശോധിക്കുവാൻ അവസരം നല്കാതെ പ്രേക്ഷകശ്രദ്ധയെ മുഴുവൻ ആകർഷിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം, ദീപനാളത്തെപ്പൊതിയുന്ന പ്രഭപോലെ, അവളെ സേവിച്ചിരുന്നു. അവൾ ജലരേഖയോടടുത്തപ്പോൾ "ഹരരാമ, ഹരരാമ" എന്നു് ഒരു മന്ത്രഗാനധ്വനി മറുകരയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. മഞ്ഞിനിടയിൽകൂടി മറുകരയിലേക്കു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ മഞ്ഞുതന്നെ മനുഷ്യാകൃതിയിൽ കട്ടിപിടിച്ചതുപോലെയുള്ള ഒരു രൂപം അവൾ അസ്പഷ്ടമായിക്കണ്ടു. സാവധാനം, നദീതീരത്തിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെറുവഞ്ചി അഴിച്ചു് അവൾ മറുകരയിലേക്കുതിരിച്ചു. വാതനീതമായ ശരത്ക്കാലമേഘമാലകളിൽക്കൂടി ദ്രുതപ്രയാണം അഭിനയിക്കുന്ന ചന്ദ്രലേഖപോലെ അവളുടെ ചെറുവഞ്ചി ആ മഞ്ഞിനിടയിൽകൂടി അവ്യക്തദർശനമായ മറുകരയിലേക്കു പാഞ്ഞുപോയി. യമുനയിലെ ചെറുതരംഗങ്ങൾ ആ വഞ്ചിയോടു എന്തോ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദീർഘകായനും മധ്യവയസ്കനുമായ ഒരു മഹർഷി മറുകരയിൽ നിന്നിരുന്നു. താടിയുംമുടിയും വളർന്നു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാറത്തും തോളിലും പാറിക്കിടന്നിരുന്നു. വിശാലവും മാംസളവുമായ നെററിത്തടം ചെമ്പകപ്പൂവിൻെറ നിറപ്പകിട്ടോടുകൂടി പ്രശോഭിച്ചു. നിർദ്ദയവും കരുണാർദ്രവും ചിന്താദ്യോതകവുമായ കണ്ണുകൾ കാണികളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങളെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറുകരയിലെത്തിയ യുവതി വഞ്ചിയിൽനിന്നിറങ്ങി മഹർഷിയെ വന്ദിച്ചു. കരുണാമസൃണമായ സ്വരത്തിൽ അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെചോദിച്ചു.

"ഭദ്രേ, നീ മറുകരയിൽ താമസിക്കുന്ന ദാശപ്രമാണിയുടെ വളർത്തുമകൾ, സത്യവതിയല്ലേ?"

യുവതി—അതേ.

മഹർഷി—എന്താണു് അതിരാവിലെ നീ തന്നെ പുറപ്പെട്ടതു്?

യുവതി—പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലും വഞ്ചികടത്തുന്നകൃത്യം അച്ഛൻെറ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഞാൻതന്നെ ഏറെറടുത്തിരിക്കയാണു്. അതു് എനിക്കു വളരെ ഹൃദ്യമായ ഒരു വ്യായാമമാണു്. യമുനയുടെ മാറിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോകും. എൻെറ ആഹാരത്തിനുള്ള വക സമ്പാദിക്കേണ്ടതു് എൻെറ കർത്തവ്യവുമാണല്ലോ. അവിടുന്നു് ആരാണു്?

മഹർഷി—ഹിമവൽസാനുവിൽ തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മഹർഷി, പരാശരനെന്നുപേർ.

യുവതി—അങ്ങു വള്ളത്തിൽ കയറണം.

മഹർഷി—കടത്തുകൂലി തരുന്നതിനു് എൻെറ കൈയിൽ ഒന്നുമില്ലല്ലോ. നീ ആഹാരമാർഗ്ഗംകൂടി അന്വേഷിച്ചാണു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

യുവതി—അങ്ങു കൂലി തന്നുകഴിഞ്ഞല്ലോ. ധനസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി നദികടന്നുപോകുന്ന ആളുകൾ അവരെ ആ കൃത്യത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കുകൂടി അതിൻെറ ലാഭവായ ഒരംശം തരണമെന്നേ പതിവുവച്ചിട്ടുള്ളൂ. തപസ്സുചെയ്യുന്ന അങ്ങു നിർവഹിക്കുന്ന ലോകസേവനത്തിൻെറ ഫലാംശം ഞങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിപ്പോൾ എങ്ങോട്ടാണു് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്?

മഹർഷി—നിന്നെ കാണുവാൻതന്നെയാണു് ഞാൻ പുറപ്പെട്ടതു്?

യുവതി—എന്നെയോ? എന്തിനു്? അങ്ങു എന്നെ എങ്ങനെ അറിയും?

മഹർഷി—പ്രാപഞ്ചികന്മാർക്കു കഴിയാത്ത പല സിദ്ധികളും മഹർഷിമാർ നേടുന്നുണ്ടു്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമല്ല അവർ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ നിന്നെ എനിക്കറിയാം.

യുവതി:—ഒരു മഹർഷി ഒരു ദാശ കന്യകയെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുന്നതു് എന്തിനാണു്.

മഹർഷി—പറയാം, ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കു്. ജന്മംകൊണ്ടു് നീ ദാശകന്യകയല്ല; ക്ഷത്രിയാംശസംഭവയാണു്. പ്രകൃതിയുടെ അവശ്യ

ത്തിനു് നീ ഒരു ദാശകുടുംബത്തിൽ വളരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. ഇനി എന്റെ ആഗമനകാരണംപറയട്ടെ. ഈ രാജ്യം ആൎഷഭൂമിയാണു്. ലോകസേവനമാണു് മഹൎഷിമാരുടെ ജീവിതവ്രതം. ഈ രാജ്യത്തിനുലഭിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കാരം അവരുടെ സമ്പാദ്യമാണു്. അനേകം തലമുറകളിലായി ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ വിവിധരൂപത്തിൽ ഉയൎന്നിട്ടുള്ള ആ സംസ്കാരം, ഒരടുക്കും മുറയുമില്ലാതെ കുരുങ്ങിയ ജടപോലെ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. തത്വത്തിൽ ഒന്നാണെങ്കിലും ദേശവ്യക്തിഭേദങ്ങൾകൊണ്ടു വിഭിന്നങ്ങളെന്നു തോന്നാവുന്ന ഈ ധൎമ്മസംസ്കാരങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി, ക്രോഡീകരിച്ചു് തത്വസാദൃശ്യം സ്ഥാപിച്ചു് ആൎഷധൎമ്മത്തിനു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നല്കേണ്ടകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ ധൎമ്മശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഓരോശാഖകളിൽ മാത്രം പാണ്ഡിത്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പലർകൂടി സാധിക്കാവുന്ന ഒരു കാൎയ്യമല്ല അതു്. ധൎമ്മസംസ്കാരങ്ങളുടെ സകലശാഖകളിലും ഒരുപോലെ അഗാധജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സൎവജ്ഞനു്, അല്ലെങ്കിൽ തത്തുല്യനായ ഒരു മഹാപുരുഷനു്, മാത്രമേ അതു സാധിക്കയുള്ളൂ. അതിനു് അധികാരിയായ ഒരു പുരുഷൻ ഇതുവരെ ജനിച്ചിട്ടില്ല; ഇനി ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

യുവതി:—ഇതിലൊക്കെ എനിക്കെന്താണുകൎത്തവ്യം?

മഹൎഷി:—ഭദ്രേ, ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കൂ. ഈ രാജ്യത്തിലെ സംസ്കാരത്തിന്റെ സമ്പാദകർ മഹൎഷിമാരെന്നും അതിന്റെ പരിപാലകന്മാർ രാജൎഷിമാരെന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ ധൎമ്മഭ്രംശംനിമിത്തം അധഃപതിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ക്ഷത്രിയവംശത്തെ ഉദ്ധരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ധൎമ്മപരിപാലനം സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണതേജസ്സിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചും ക്ഷത്രിയവീൎയ്യത്തെ ഉദ്ധരിച്ചും രാജ്യത്തിന്റെ ആൎഷധൎമ്മത്തെ പുലൎത്തേണ്ടതു് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മാത്രമല്ല ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുവളരുന്ന മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ഒരു ആവശ്യമാണു്.

യുവതി:— എനിക്കു് ഇതൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

മഹൎഷി:—ഈ ആശയം എന്നെ ബാധിച്ചിട്ടു വൎഷങ്ങൾവളരെആയി. ആൎഷ ധൎമ്മസ്ഥാപനത്തിനു് അധികാരിയായ ഒരു സന്താനം ലഭിക്കുന്നതിനാവശ്യമുള്ള ആത്മവീൎയ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു് അന്നുമുതൽ ഞാൻ ഹിമവത്സാനുവിൽ കഠിനതപസ്സുചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള വീൎയ്യം എനിക്കു സ്വാധീനമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഋഷിബീജസമൎപ്പണത്തിനു് ഉചിതക്ഷേത്രമായി മനസ്ഥിതിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ സഹായം ആവശ്യമാണു്. അതിലേക്കു ക്ഷത്രിയാംശസംഭവയായ നിന്നെയാണു് എന്റെ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിദൎശിച്ചതു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽനിന്നു് നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടതു്.

യുവതി:— ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയസംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനു് അങ്ങു ഒരു രാജകുമാരിയെ വിവാഹം ചെയ്യുകയാണു് ഉചിതം. കടത്തുവള്ളംതുഴയുന്ന ഒരു മുക്കുവത്തിയെ സ്വീകരിക്കാമെന്നു കരുതിയതിന്റെ യുക്തി സ്പഷ്ടമല്ല.

മഹൎഷി:—നീ ക്ഷത്രിയാംശസംഭവയാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലൊ. വിത്തിൽ ഭാവിവൃക്ഷം, എന്നപോലെ, നിന്നിൽ വികസനസന്ദൎഭംപ്രതീക്ഷിച്ചു് ക്ഷത്രിയവീൎയ്യം സുപ്താവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് ഞാൻ കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള സകല ബ്രാഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരും കൂടിച്ചേൎന്നാലും ഈ രാജ്യം ഈ രാജ്യമാകയില്ല. ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയന്മാരെ ആകമാനം ശരീരപ്രയത്നംകൊണ്ടു തീററിപ്പോററുന്ന ശൂദ്രരില്ലെങ്കിൽ ഈ ആൎഷഭൂമി കേവലംമരുഭൂമിയാണു്. ക്ഷാത്രവീൎയ്യത്തോടൊപ്പം ശരീരാദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു ലോകസേവനം ചെയ്യുന്ന പ്രജാലക്ഷങ്ങളെക്കൂടി നീ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്നിൽ സ്വായത്തവീൎയ്യനായ ഒരു മഹൎഷിക്കുണ്ടാകുന്ന സന്താനം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധിയായിരിക്കും. ഒരു രാജകുമാരിയെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു നീ പറഞ്ഞല്ലൊ, എത്ര രാജകുമാരികളെ വേണമെങ്കി

ലും ഒരു മഹർഷിക്കു കിട്ടാൻ പ്രയാസമില്ല. പക്ഷെ, അതെന്നെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കയില്ല. കൂടാതെ ഞാൻ ഒരു വിവാഹാർത്ഥിയോ ഭോഗകാംക്ഷിയോ അല്ല. അനവധി വർഷങ്ങളായി ഹിമവത്സാനുവിൽ വച്ചു നിർവ്വഹിച്ച കഠിനതപസ്സിൽനിന്നു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മവീര്യത്തെ, ലോകോപകാരാർത്ഥം ഈ ആർഷഭൂമിയുടെ പാദത്തിൽ കാഴ്ച വയ്ക്കാനൊരുങ്ങുന്ന ഒരു പരിത്യാഗിയാണു്. ആ നിലയിൽ കാമാസക്തി കൂടാതെ, ത്യാഗസന്നദ്ധതയോടുകൂടി, എന്റെ ഭാര്യാപദമല്ല, ആർഷസംസ്കാരസ്ഥാപകനാകുവാൻ പോകുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ മാതൃപദം സ്വീകരിപ്പാൻ തയാറാണെങ്കിൽ മാത്രം നീ അതിനൊരുങ്ങിയാൽ മതി. സന്താനലാളനത്തിന്റെ ആനന്ദലബ്ധിപോലും ഇതുമൂലം നിനക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. ഭൂജാതനാകുന്ന ശിശുവിനെ, അവന്റെ ജന്മലക്ഷ്യസംപ്രാപ്തിയിലേക്കു സഹായിക്കുന്നതിനായി അപ്പോൾതന്നെ ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും. കാമസംതൃപ്തി, ഭാര്യാപദപ്രാപ്തി, സന്താനലബ്ധി ഇവയൊന്നുംതന്നെ പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കാത്ത ഒരു ത്യാഗം മാത്രമാണു് ഞാൻ നിന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ലോകസംഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടി എന്നെപ്പോലെ ഒരു എളിയ ത്യാഗം ചെയ്തു എന്ന ആത്മസംതൃപ്തി മാത്രമാണു് ഇതിന്റെ പ്രതിഫലം. നിന്റെ ഹിതമെന്താണു്?

യുവതി—അങ്ങു വഞ്ചിയിൽ കയറണം. നദിയിൽ ആ മൂടൽ മഞ്ഞിനുള്ളിൽ ഒരു ചെറു തുരുത്തുണ്ടു്. അതു വിജനവുമാണു്.

മഹർഷി—ഭദ്രേ, നിനക്കും ലജ്ജയോ? ലോകാരാദ്ധ്യമായ ഒരു ത്യാഗത്തിനും ലജ്ജയോ? അഥവാ ലോകാപവാദശങ്ക നിന്നെ അലട്ടുകയാണോ? ലോകം ഇതുവരെ ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ദിവ്യപുരുഷനെ, പുരുഷാന്തരങ്ങൾ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്ന അനവധി പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലോകത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യാൻപോകുന്ന ഒരു ദിവ്യകവിയെ, ക്ഷത്രിയധർമ്മോദ്ധാരകനായ ഒരു വീര്യധാമത്തെ, ഈ ലോകത്തിനു സമർപ്പിക്കാൻ കെല്പുള്ള നിന്റെ ചാരിത്ര്യത്തിലും പാഷണ്ഡപ്പരിഷകൾക്കു ശങ്കയുണ്ടാകാം അല്ലേ? യമുനയെ മുഴുവൻ കാണാൻ കഴിയുന്നവനു് ഇവൾ ലോകോപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുണ്യനദിയാണു്; ഈ നദിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കാണുന്നവനു് ഇതു് അനാവശ്യമായ ഒരു ജലക്ഷോഭം മാത്രം. വീക്ഷണപരിധിയുടെ ഏറ്റക്കുറവുകളാണു് അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾക്കു് അടിസ്ഥാനം.

യുവതി—എനിക്കറിയാം, മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ജനനത്തെ സഹായിക്കാനാണു് ചാരിത്ര്യശുദ്ധി നിർദ്ദിഷ്ടമായിരിക്കുന്നതെന്നു്; അതിനെ തടയാനല്ലെന്നു്. അങ്ങയുടെ വാഗ്വിലാസത്തിൽ രൂപം പൂണ്ടുകാണുന്ന ആ വ്യക്തിയുടെ ലാഭത്തിൽ എന്റെ ചാരിത്ര്യനഷ്ടം—അതിൽ ചാരിത്ര്യനഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ—ലോകത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമഗണനയിൽ ഒരു ലാഭമാണു്. ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ ത്യാഗത്തിന്റെ വിലയിലും ഞാൻ അന്ധയല്ല. പക്ഷേ, ത്യാഗം പരപ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായാൽ അതുതന്നെ അതിന്റെ പ്രതിഫലമായിപ്പോകും; പ്രതിഫലലബ്ധിയാൽ ത്യാഗം ത്യാഗമല്ലാതെയുമാകും. അതിനാലാണു് രഹസ്യമായിച്ചെയ്യുന്ന ത്യാഗത്തിനു് മാഹാത്മ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതു്.

യുവതിയേയും അവളുടെ ചിന്താഗതിയേയും പിൻതുടർന്ന മഹർഷി തുരുത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“ഭദ്രേ, മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിനു വിജയമകുടം ചാർത്തേണ്ടതു് സർവ്വശക്തനാണു്. നാം ആ പരാശക്തിയുടെ ഉപകരണങ്ങൾമാത്രം. “ലോകസംഗ്രഹത്തിനു് ഒരു ദിവ്യസന്താനത്തെ ദാനംചെയ്തനുഗ്രഹിക്കണേ”മെന്നു് ആ സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തിയോടു് പ്രാർത്ഥിക്കൂ. ഞാനും അല്പസമയം ധ്യാനനിഷ്ഠയിലിരിക്കട്ടെ.”

രണ്ടുപേരും പ്രാർത്ഥനയിൽ ലയിക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു്.

മഹർഷി—ഓം നമോ നാരായണായ.

യുവതി—ഓം നമോ നാരായണായ.

പ്രഹ്ലാദൻ.

(കവിയൂർ. എം. ജി.)

കാലത്തിൻമറവികൾ സൃഷ്ടിച്ച കട്ടംനീല-
കാർഷ്ണ്യമാം തിരശ്ശീല മന്ദമൊന്നുയർത്തിയാൽ;
എത്രയോ മനോഹര രംഗങ്ങൾ, പൗരാണിക-
ചിത്രങ്ങൾ, സനാതനജീവിത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ;
ആരെയുമാകർഷിക്കു മുത്തമതത്വോൽകൃഷ്ട-
സാരസ്യമൊളിവീശും സംസ്കാരസമ്പത്തുകൾ.
കാണാം "ഇന്നി"നെപ്പെററു ലാളിച്ചു വളർത്തിയ-
ച്ചേണെഴു"മിന്നലെ"തൻ മംഗളസമ്പാദ്യങ്ങൾ.
ഭാരതസംസ്കാരത്തിൻ വിജയസ്തംഭംപോലെ-
ഭാവിക്കുമാർഗ്ഗംകാട്ടും വെള്ളിനക്ഷത്രം പോലെ.
അഞ്ചുതാനില്ലൂപുണ്യ ധർമ്മത്തിൻ ഭാഗ്യദീപം-
മംഗളമണിക്കുട്ടൻ—പ്രഹ്ലാദൻ—നമിക്കുവിൻ!
ഉണ്ണിയായ് പിച്ചവെയ്ക്കാൻ തുടങ്ങും മുമ്പേതന്നെ-
യുജ്ജ്വലാധിപത്യത്തെ യുണ്മയിൽ ചെറുത്തവൻ;
രക്തത്തിൽ കുളിച്ചാർത്തു മദിച്ചുപൊങ്ങും പിതൃ-
ശക്തിയെ നാരായണ മന്ത്രത്താലെതിർത്തവൻ.
സാമ്രാജ്യ ദുർമ്മോഹത്താൽ പേക്കലിതുള്ളും താത-
ശാസനം, നിരാക്ഷേപം നിർഭയംലംഘിച്ചവൻ.
ജീവിക്കാനവകാശം ഭൂമിയിൽ പിറന്നുള്ള-
ജീവികൾക്കെല്ലാമെന്നു മുണ്ടെന്നുതെളിയിപ്പാൻ.
ശക്തിതൻ ചവിട്ടേററു ശിരസ്സുകുനിക്കാതെ-
യുൽക്കടവീര്യംധർമ്മ വിപ്ലവം നയിച്ചവൻ.
ഭാരതമഹാഭാഗ്യ വീരസന്താന, മാർഷ-
ഭാവുകം പാരിന്നേകി, സമത്വമുദ്രാങ്കിതം.
ഭാരതം പണ്ടേതന്നെ വിശ്വത്തെ പഠിപ്പിച്ചു-
പാരതന്ത്ര്യത്തിൻ നീണ്ടചങ്ങല യറുക്കുവാൻ.
സ്വാതന്ത്ര്യം ജന്മസിദ്ധം പ്രാണികൾക്കെല്ലാമെന്നു-
നീതിശാസ്ത്രത്തിൻധർമ്മ സന്ദേശം പരത്തുവാൻ.
മർത്ത്യാഭിമാനംപോററും സമത്വമീമാംസത-
ന്നുത്തമാചാര്യനോക്കില കൊച്ചുപ്രഹ്ലാദൻതാൻ.
ബുദ്ധനെപ്രബുദ്ധനായ് മാനിച്ചമഹാജ്ഞാന-
സിദ്ധികൾ പ്രഹ്ലാദന്റെ തേജസിൻ സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ.
ക്രിസ്തുവിൻ സ്നേഹാംബര ചന്ദ്രനിൽ വീക്ഷിച്ചുനാം-
നിത്യശുഭ്രമദ്ദിവ്യ സന്ദേശകിരണങ്ങൾ
വിശ്വൈകമഹാത്മാവാം ഗാന്ധിതന്നഹിംസയ്ക്കു്
വിസ്മയവീര്യംചേർത്തത ക്കർമ്മസിദ്ധാന്തംതാൻ

ഗ്രന്ഥാവലോകനം.

കവിരത്നമാല. (പ്രഥമഭാഗം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ.
ചെന്നിത്തല കെ. കൃഷ്ണയ്യർ.

പ്രകാശകർ:
വിജ്ഞാനപോഷിണിമുദ്രാലയം , കൊല്ലം.
വില രൂ. 2. അണ 8

മലയാള സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില കവികളെയും സാഹിത്യകാരന്മാരെയും ആണു് ശ്രീമാൻ ചെന്നിത്തല കൃഷ്ണയ്യരവർകൾ കവിരത്നമാല (പ്രഥമഭാഗം) യിൽക്കൂടി നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതു്. അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളും സാഹിത്യവിലാസവിനോദങ്ങളും സാമാന്യം വിസ്തരിച്ചുതന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യചരിത്രങ്ങളിൽ അല്പാല്പം മാത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചു വിടുന്ന ഈ കവിരത്നങ്ങളെ യഥാർത്ഥമായ പ്രഭയോടെ നമ്മൾ കാണുമാറു് നിരത്തിവയ്ക്കുന്നതു രീച്ച്യായും ഉപയോഗപ്രദവും കൗതുകാവഹവും ആണു്

ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ മുതൽ എരുവയിൽ എം. ചക്രപാണി വാരിയർവരെ പന്ത്രണ്ടുകവികളെയാണു് ഈ പ്രഥമഭാഗത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവരുടെ കവിതകളിൽനിന്നും ആസ്വാദനപരമായ ഉദാഹരണങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഗ്രാമത്തിൽരാമവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാന്റെ കവിതകളെപ്പററി വായിച്ചപ്പോൾ ഒരു സംശയം ഉണ്ടായി, ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നു. "സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര ഒരു മനോജ്ഞകൃതിയാണു്. ഈ യാത്രയിൽ കവി (ഗ്രാമത്തിൽ രാമവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ) ഒരു ശ്മശാനത്തിൽ ചെന്നു ചേരുകയും............ഉല്ലേഖങ്ങൾ ഉദിച്ചുയരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൃതിയിൽനിന്നും മൂന്നുശ്ലോകങ്ങൾ അടിയിൽ പകർത്തുന്നു." അനന്തരം ഗ്രന്ഥകാരൻ.

"ചൊല്ലേറുന്ന സുഗന്ധതൈലതതിയാൽ
....

എന്നുതുടങ്ങി മൂന്നു പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടു്. (32-ാം പുറം) എന്നാൽ മേരീജോൺ തോട്ടത്തിന്റെ ഗീതാവലി എന്ന കവിതാസമാഹാരഗ്രന്ഥത്തിൽ 'സായാഹ്നത്തിലെ ഏകാന്തയാത്ര' എന്ന ഒരു കവിതാഖണ്ഡമുണ്ടു്. അതിൽ മേലുദ്ധരിച്ച മൂന്നു പദ്യങ്ങളും വള്ളിപുള്ളി വ്യത്യാസമില്ലാതെ കാണാവുന്നതാണു്, ഇതു് എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? കോയിത്തമ്പുരാൻ അപഹരിച്ചതാകാൻ ഇടയില്ല. അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായിട്ടു് കുറേ വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനുഗൃഹീതകവയിത്രിയായ മേരീജോൺതോട്ടം, കോയിത്തമ്പുരാനിൽനിന്നു പകർത്തിയതാണെന്നു് വിശ്വസിക്കാനും പ്രയാസം. അവതാരികാ കർത്താവായ മഹാകവി ഉള്ളൂർ ഇതിനെപ്പററി മൗനംദീക്ഷിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഗ്ര

പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാര വൈദ്യുതികത്തിച്ചത-
പ്പൌരസ്ത്യാദർശദ്ര ദീപത്തിൽ നിന്നമത്രേ.
പൊള്ളയാംപുറം പൂച്ചിൽ വെണ്മയിൽഭ്രമമേറി-
യുള്ളാകെയന്ധകാരം തിങ്ങിയശാസ്ത്രലോകം
കണ്ടില്ലയിന്നോളവും വാടാത്ത വിഭൂതികൾ-
ചെണ്ടിട്ടുനില്ക്കുന്നൊരി കൈവല്യകല്പകത്തെ.
നാളത്തെ നവോദയം വീശുന്ന വിശുദ്ധാംശു-
നാളങ്ങളൊരുപക്ഷേ മാററുമിത്തമസ്സെല്ലാം.

ന്ഥകർത്താവു മറുപടി പറയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സരസലളിതമായ ഈ പുസ്തകം രചിച്ച ഗ്രന്ഥകാരനെ അനുമോദിക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതാദൃശപ്രയത്നങ്ങൾക്കു് നാം നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കയും ചെയ്യണം.

വഞ്ചിഭൂമി.

തിരുവനന്തപുരത്തു് "ശ്രീവിലാസം" പ്രസ്സിൽ നിന്നച്ചടിച്ചു. ശ്രീ. കേശവപിള്ള പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന "വഞ്ചിഭൂമി" വാരിക കൈപ്പററിയിരിക്കുന്നു. സാധാരണക്കാരനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ മുന്നേറാൻ സന്നദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഈ മാന്യസഹജീവിക്കു് ഞങ്ങൾ സകല ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പൗരൻ.

ആലപ്പുഴനിന്നും മി: എൻ. രാമപ്പൈയുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന "പൌരൻ" മാസികയുടെ 1124 ഇടവം—ഒന്നാംലക്കമാണു് ഞങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. ഉള്ളടക്കം—വിഷയവിവരം-പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിക്കുക എന്നുള്ള പതിവു് "പൗരൻ" നിറുത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. 20 പേജുള്ള ഈ മാസികയിൽ ആലപ്പുഴ സാരസ്വതകോൺഗ്രസ്സ് വാർഷികറിപ്പോർട്ടു് ഉൾപ്പടെ നാലുലേഖനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. ഒരു പ്രസ്താവന പോലും ഇല്ലാതെയുള്ള പുറപ്പാടാണു്. വാർഷികവരിസംഖ്യ. 3 രൂ.

ചിത്രഭാനു വിശേഷാൽ പ്രതി.

(പുതുക്കാട്ടു്)

"ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ ആകർഷകമാക്കിത്തീർക്കാൻ പലതുകൊണ്ടും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല." എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാത്തരക്കാർക്കും വായിച്ചു രസിക്കാനും, പഠിക്കാനും കൊള്ളാവുന്ന 28 ലേഖനങ്ങളാണു് ഇതിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

എട്ടണാ വിലയ്ക്കു് ഇത്ര മെച്ചപ്പെട്ട ഒരു സാഹിത്യഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുക എന്നുള്ളതു് അപൂർവ്വമാണു്.

കൈപ്പററി.

വനസ്മരണകൾ,
അന്ന്യോക്ത്യുല്ലാസം,
ശ്രീകൃഷ്ണവിജയം. (ഭാഷാകാവ്യം)
നമ്പൂതിരിയുവാക്കന്മാരോടു്.
ഗാന്ധിജിയുടെ വിചാരധാര.

ഹിന്ദീപ്രേമികളുടെ സുവർണ്ണാവസരം

ഹിന്ദീവ്യാകരണവും, രചനയും മററും എളുപ്പത്തിൽ
പഠിക്കാൻ പററിയ ഗ്രന്ഥം

ഹിന്ദീരചനാമിത്രം.

വില— 1 ക. 4 ണ.

നല്ല മലയാളത്തിലുള്ള വിവരണം, അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളം അഭ്യാസങ്ങൾ.

N. E. വിശ്വനാഥയ്യർ B. O. L.

ഹിന്ദീപ്രൊഫസർ,

S. B. കോളേജ്—ചങ്ങനാശ്ശേരി.

വിഷയവിവരം.

ഗാന്ധിസൂക്തങ്ങൾ.

മൂലം തിരുനാൾ രാജകുമാരൻ.

രാജപ്രമുഖൻ.

പുതിയ ഏട്ട്— നാലാങ്കൽ.

രാഷ്ട്രവും, അദ്ധ്യാപകനും— ഏ. അബ്ദുൽഖാദർ.

പടയാളി (ചെറുകഥ) കളവങ്കോടം.

മംഗളോദയം— എം. പി. അപ്പൻ.

മാടത്തിലേക്ക്— കൃഷ്ണകുമാർ ബി. എ.

മഹാകവി, ഉള്ളൂർ.

അപരിഹാര്യമായ അത്യാഹിതം. വള്ളത്തോൾ.

യശഃശരീരനായ മഹാകവി ഉള്ളൂർ. വട്ടോളി.

ഏറുമാടം—(ചെറുകഥ) സി. വി. പോൾ, നെച്ചൂപ്പാടം.

മുഹൂർത്തം കാത്ത്— എം. പി. മേനോൻ—ബാംബേ.

വാർദ്ധക്യവും, പ്രവർത്തനവും— പന്തളം, രാഘവപ്പണിക്കർ.

ഗാന്ധിജിയും സ്ത്രീജീവിതവും— ജി. ജാനകിക്കുട്ടി, വിദ്വാൻ ബി. ഒ. എൽ.

തിരുവിതാംകൂർ—കൊച്ചിസംയോജനലക്ഷ്യം— കെ. സി.

അശ്രുധാര— തൃക്കൊടിത്താനം, ഗോപിനാഥൻനായർ ബി. എ.

ആ പഴയ കടത്തുവഞ്ചി— അതിച്ചനല്ലൂർ, എൻ. കേശവപിള്ള ബി. എ. എൽ. റ്റി.

പ്രഹ്ളാദൻ— കവിയൂർ, എം. ജി.

ഗ്രന്ഥാവലോകനം—

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455. Regd. No. T. 116.

Dated 28-11-1945 Regd. No. M. 4891.

വരിസംഖ്യ.	പരസ്യക്കൂലി.	
ഒരു വഷത്തേക്കു് 5 ബ്രി: രൂ.	സ്ഥിരപരസ്യക്കാക്കു്.	ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്കു്
ഒററ പ്രതിക്കു് 8 ണ.	മുഴുപ്പേജിനു് 50 രൂ.	8 രൂ.
ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.	അരപ്പേജിനു് 30 ,,	6 ,,
,, ഒററ പ്രതിക്കു് 10 ണ.	കാൽപ്പേജിനു് 20 ,,	4 ,,

ലേഖകന്മാരോടു്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിൻെറ ഒരുവശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകൎയ്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പു് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

വരിക്കാരോടു്:—

ഇതുവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാലുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ.

വി. പി. ഏർപ്പാടു് ഇരുകൂട്ടൎക്കും നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ എപ്പോഴും മുൻകൂറായിത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കണം.

ആഫീസ്സിലേക്കു് അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ റാപ്പറിൽ കാണുന്ന അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാം പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ 2 പ്രതിവീതം അയച്ചിരിക്കണം മാസിക ഇംഗ്ലീഷു മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

മാനേജർ,
വിദ്യാഭിവൎദ്ധിനി,
കൊല്ലം.

Edited, Printed and Published by M. Balakrishna Reddiar, at the Vidyabhivardhini Press, Quilon